küçük İskender

Ali*

*SEL

3. BASKI

*SEL YAYINCILIK
Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85

http://www.selyayincilik.com
E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

SATIŞ - DAĞITIM:
Çatalçeşme Sokak, No: 19, Giriş Kat
Cağaloğlu - İstanbul
E-mail: siparis@selyayincilik.com
Tel. (0212) 522 96 72 Faks: (0212) 516 97 26

*SEL YAYINCILIK: 615
ISBN 978-975-570-632-0

ALİ
küçük İskender
Şiir

© küçük İskender, 2013
© Sel Yayıncılık, 2013

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı
Kapak tasarımı ve teknik hazırlık: Gülay Tunç

Birinci Baskı: Temmuz 2013
İkinci Baskı: Ağustos 2013
Üçüncü Baskı: Mayıs 2014

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203
Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Sertifika No: 11931

küçük İskender

ALİ

Şiir

küçük İskender'in kitapları:

Burç Hikâyeleri *(2. baskı)*
İskender'i Ben Öldürmedim *(Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü-06), (4. baskı)*
Rahibinden Satılık Kilise *(2. baskı)*
Karanlıkta Herkes Biraz Zencidir *(7. baskı)*
İt Cazı *(6. baskı)*
Teklifsiz Serseri *(2. baskı)*
Lezzetli Tümörler Lokantası *(3. baskı)*
Lucifer'ın Bisikleti *(3. baskı)*
Hasta Hayat Depoları *(3. baskı)*
Ağır Abiler Orkestrası *(3. baskı)*
Medusa'nın Makası *(3. baskı)*
The God Jr *(3. baskı)*
Ölü Evinde Seks Partisi *(2. baskı)*
Rimbaud'ya Akıl Notları
Papağan'a Silah Çekme *(2. baskı)*
Underground Otopark *(3. baskı)*
Galileo'nun Pergeli *(2. baskı)*
Gözlerim Sığmıyor Yüzüme *(3. baskı)*
Siyah Beyaz Denizatları *(2. baskı)*
Sarı Şey *(6. baskı)*
Flu'es
Zatülcenp
Periler Ölürken Özür Diler *(3. baskı)*
Bu Defa Çok Fena *(3. baskı)*
Yirmi5april
Cangüncem
Bir Delinin Ot Defteri *(3. baskı)*
666
Eflatun Sufleler

İÇİNDEKİLER

okyanus çıkmazı

Sizin oralara turne kapsamında kış gelmiştir
Bizim buralar ise, gece birdenbire uyanıp birdenbire
sevişebilecek kadar sıcak hâlâ

Bazı yolcular
        karada yüzen balıklardır
ve her konaklamada bir hayali çarşı bulup birdenbire
teselliye ait giysiler, silahlar satın alırlar aceleyle

O yüzdendir ki orospuların tecrübesiz bir tek ağzı yoktur
O yüzdendir ki aşkta karasal, yalnızlıkta ılımandır iklim
Hayata tırmananlardan hiçbiri dönmediyse geri ve birdenbire
şefkate muhtaç bir yabancıya dönüştüyse sevgili eğer
O yüzdendir ki asıl, tanrılar insanlara ibadet eder

Ayakların bilmediğin bir sokağa sokarsa seni bir gün
İlerde okyanus olduğunu düşün
Okyanus ilerde! Gözünü kararttığın yerde!
Su seni hatalarınla sever, su seni onla mücadelenle sever
Ne kadar çıkıp çıkıp gitsen de
Kalbini ne kadar basite indirgesen de
Hiç sevmediğin gövden sevişebilecek kadar sıcak hâlâ

O yüzdendir ki yalanlarla sırlar tahammülü zor anılar saklar
O yüzdendir ki keşifler bitti, kaşifler çoktan tarumar
Bile bile fişini çektiğimiz, pimini ateşlediğimiz hüzün birdenbire
reddedilmeye muhtaç bir kadere dönüştüyse eğer
sen de boyun eğeceksin dayatılan şu sefil gerçeğe, çaresi yok!

Ayakların hatırlamadığın bir sokağa sokarsa seni bir gün
O sokakta ayrılmıştık, vaktin varsa sadece bunu düşün!

Sonra git, yeni biriyle tanışmak için pasaport çıkart kendine!
Ya da ver ruhunu, ver ruhunu.. unutulmuş, işporta bir dine!

Tutundum: Bu yükseklikten yukarı bakmak ne kadar da güç
Yutkundum: Sindirmeye çalıştığım geceye sürtüne sürtüne.

Aşağıdaki şaşkınlığın hayvan hücresi duvarlarını geçen adı
Çevremdeki renk karmaşası ve tahmini sınıf farkı
Bir sır açıklasam bu kadar yorulmazdım; ne kadar da güç.
Felsefe diye okuduğum şeyler tabiatın seks hayatıymış meğer.

En yakın zamanda o zamana uygun bir adalet duygusuyla
Soyundum: Çıplak sandığım beden, benim çocuğum değilmiş

Utandım: Sadece yoksulken sevmişim seni: Uyandım
Uyurken ruhum değişmiş Uykum değişmiş Düşüm değişmiş

Fark ettim: Seni sevmek emrivaki bir işmiş

Sürüngen – üçgen olmalı. Genden değil. Bir ucu kendinde-
Öteki çalışkan kir meclisinde / Uyuşturucuda 3. Level.

Üçüncü ise ezik beyinler beğendisi – hünkar uykudayken.
Çünkü *It's a Sin:* Günah baharatı tarlasında algı eziyeti,
Hareket edemedim, ki bir kat daha çıktım, ki yere – Tanrı
aşağı insin gel beri, benim ne işim var yüksekte; öyle
mücevherler çarpa çarpa çarptıkça taş kalır ağızda- Çapul Mızıka.
Ağırlaşan ağdalı kusmanın sakladığı büyük rencide!
Ya da bu yakada dolaşmanı pek istemiyoruz tribi
Pek mi Hiç mi? Orası fazlasıyla karışık ve sevici; ama Abi
şimdi güneye doğru gidersem mayın, aşağı mahallede şark kahvesi
var; Osmanlı almış başını bu yüzyılda da tahta çıkmış işte
şeriatın şefkati kadar âşık bana hünkar

Sürüngen – üçgen olmalı. Benden değil. Bir ucu dinde-
Öteki yapışkan it meclisinde / Cumhuriyette 3. Level.

Yahut, vazgeçelim bu meseleden, yine aşka bakalım:
Piyango: Yüzün pastaya ikramiye misal. Bana rastlamansa amorti.
Pazartesi Hastanesi'nde bir delikanlı fazla rahatsız;
İçinden elenen elementlerle sülfürü arıyor, ama bulduğu sadece
fosfor; onu da bir şiiri okurken keşfetti. Yatılı okulun penceresinden
sınıfa giren tren, boştu. Trende bir tek deniz vardı. Pembe deniz.
Yemekte eski sevgilisi ordöv. Şansa bak! Kalbi çarpsa
çatal düşecekti, bıçak körleşecekti,
kaşıkları ileriki uygarlıklar için
gömmüşler. Onlar ileriki hayvanlıklar için gümüşler.
Delirmek iyileşmekti. İyi deli tansiyon yapar hay hay.
Kötü deli kalmadı dediler. Ortalama delilerden geçen dünyaya açıldık
Geride bıraktığımız tüm niyetler bir bir öldü
Niyetçiydik – tavşanımızı vurup müslümanlığa geçti onlar

Fosfor katılaşıp kaldı. Orada kaldı. Tecridin yakınında.
Sakladığımız Charlie Chaplin'leri Şarlo yapamamanın laneti.
Ay büyüyünce gidip başka gezegene uydu olacak sonra bak.
Sen büyüyünce parmak sayın da artacak. Çok elin olacak bak.
Ağzından yüzüme yaban domuzları koşacak.
Çok özrün olacak, çok kabahatin. Çok bacağın olacak bak. Hep bak!
Her gece birini öldürmek için yatıyor, sabah kalktığında
bambaşka birinin cesedini buluyorsun aklında. Buna da bak.
Bana da bak. Kızı boş ver. Oğlanı boş ver. Dolu suyu al.
Üçgenin tepesine göz ekleyen Sürüngen – çokgen olmalı.

Öyle bir sev ki beni, yeni bir mitoloji başlasın durup dururken.
Çakal'ın anagramı Alçak.
Yalnış Yanlız diye bağırıyor Yanlış Yalnızlar
Hangi "de, da" ayrı yazılırdı biz sevişirken, bilmiyorlar
Günlüğümü soğuk bir kış günü camdaki buğuda tuttum aslında
Isındığında hava, cümlelerim ve hocam kış gitti
Kalktılar, upuzun aşklarımı kısa film diye çektiler
Kalktılar, kısacık ömrümü kıssadan hisse ilan ettiler
Tiryakisiydim gözlerinin
Görmeme izin vermediler: Bu laflar berbat. Bu laflar et. Bak!

Sonra birdenbire Michelangelo'yu kaybettik
Kilisenin tavanından İsa'nın alnına düştü! Taaak!

Biz o sıra Matematik Köyü'ndeydik, üstümüz karaköklerle
örtülüydü. 31'in karakökü değil, Karaköy'ü olur demişti ustam.
Ece Ayhan, henüz ufak erkekleri balık ismiyle anmıyordu
Şu hamsi, şu da palamut! Aletine göre, işine gelirse!
Am'a ilik diyen de ilk sendin, o da düğmesine göre!
İlik önde düğme arkadaysa, istiklal önde istikbal arkada mı acaba
Kafam karıştı be kanka: Nerde kaldı Shakespearyen telaffuzum
Efendi takılacaktım, beni 6. sınıf kitaplarına alacaklardı –
beceremedim
Aruz vezniyle şiir yazacağıma gidip Berlin'de bir gay club'ta..
Neyse onu sonra anlatırım. Anlatmazsam da edebiyat tarihçisi bulsun
Sırf Veli Orhan'la uğraşacak değil ya!

Meselemiz sürüngen! Devingen olmayan sürüngen hem de!
Tasdiknameyle takdirnameyi aynı anda alan bir çeşit!
Sabah ezanını İstanbul'da ilk uyanan martılar okuyor, ben şahidim!
Bir zamanlar şah idim, şimdi ah oldum! diye eyvahlanır ya sarhoş mücahit
Kendime dönsem sana dönerim, sen dönsen ahir dönse
Kurtlar utansa, gezegendeki tüm sokaklar aniden cadde ilan edilse
Herkes şair olsa mesela, ya da muhacir
Bir fal açsam dimağ desem
Bir dimağ açsam günaydın desem
Eşitlik isteyenlere karışıp halk olsam
Halk isteyenlere kızıp bir boka yaramaz halt olsam
Oysa zamansız bir peygambersem inerken kitabını evde unutan
Tercümem yoksa, tecrübem yoksa, temelli tembelsem eğer aşkta
Döndüm dolandım evreni velakin – kadirden çok sik gördüm velhasıl
Muhtelif kaynaklara göre sebepsizim ve aslında nasıl
açım şehvete, sarılıp sarılıp uyumaya – kasap önlerinde ağlıyorum
komşum bir kasap – ailemin tamamı kasap – devlet kasap
hesap tamamsa, nasip bu işte
ben öleli hayli zaman oldu sevgilim
yoğurdumdaki kalın kaymak, düşüne düşüne katladığım mendilim!

Tehditlerle tecride yeltendiğiniz özgürlüğüm de bir boka yaramıyor
Terk ettim işte seni, yani ölümden döndüm
Terk ettim seni işte, yani kendimden döndüm
Dinamik miydim dinamit mi: Buna dünya karar versin
Al versin, Kara versin, biri bana hemen bira versin
Sinirliyim, ondan sevişiyorum, çok affedersin!

Kayda değer bir aşk yaşamadım: Doktor da bunu dedi
Kayda değer bir cinayete karışmadım: Memleketim çok üzüldü
Kayda değer bir hayat da değil bu: Tanrıda alınyazım bile yok
Kayda değer bir müsabaka sayılsaydı, sakatlansam da oynardım

Kayda değer bir şiir yazamadım: Yazsaydım devrim olurdu
Ayağı kırılan atı da, eli kırılan şairi de vururlar meselesi

Neyse, şimdi gömün, akıllanıp tekrar geleceğim gerisin geri!

Sürüngen diyordum, yolu dağa bayıra vurduk her nasılsa
İnsanın gözbebeği nasır tutmasın asıl tehlikelisi o
Durup ince şeyleri düşünmek yüzünden kaba geçti ömrümüz
Erguvan şairleri dikti başımıza bu iblisleri, boynuzları kadar akılları
Kısmetse itin kopuğun pornosunda oynarız cümbür cemaat
Yeter ki milletler birbirini öldüresiye siksin, kurtulalım şu meretten

Yar bana nasılsa bir eğlence me*d* eder, hayal perdesi şimdilik hikaye!
Cehennemde olsun huzur bulayım,
vallahi billahi çoktan vazgeçtim cennetten!

Şaraba ortak aranıyor: Şimdilik yüz şişe yeter
Bitirdikçe Kafalara çakacağız Ağızlara çarpacağız

Akli dengesini kaybetmiş sohbetlerin hastasıyız
Efendi ol! Allah'ın bile topu topu beş kitabı var, diyorsun ya
Hocam, Tahribat Alanı'nda ömre tatbikatın kalanıyız

Elimizin tersine denk gelirse hayat
Ne mana tanırız ne de imtihan

Üzüme yetişsem de şaraba geçmiyor sözüm, diyorsun ya
Kendine mukayyet ol, aşka asıl
İçip içip beni de unutma gözüm

Bir hatırayı hatıra yapan hayallerden denizde vurgun yedik
Ne sağlam çıkabiliriz buradan ne de ölümüz vurur kıyıya artık

Gövde: Karanlıktan yeryüzüne gelen itelenen et sandık
Açıp içine bakabilirdik ne var diye. Ne var ki yemedi
Aç kaldık yine de Açmadık

Sabaha karşı sararan bir şey buldum sokakta
Cüceydim o gece: Bilirsin cüceler de siyahtır

Siyahtım ama sararan şeyle içimdeki nehir doğurdu
İçimdeki nehir doğruldu ve diklenip göğe baktı
Diklenip göğe aktı ama kaç yıldızdır yalnızdım hatırlamam
Şimdiki gençlik pikaplara dokunup ağlamıyor
Şimdiki gençliğin tek plağı yok çizilmişse koşarak uzaklaşacağı

Ve birdenbire bir merdivenden yuvarlandım
Burnum ağzıma, ağzım gözüme doğru kırıldı
Ellerim ayaklarıma, Afrika Asya'ya doğru kırıldı
Ne yazık, ben de bir araba kazasıydım sabaha karşı
Bir şey buldum sokakta dokunsam ısıracaktı

Yeni bir sevgili edinmişsin, artık o yağmur getirir sana
O yıkar ellerini yavaş yavaş ovarak
Sigarana esrarı o kırar, rakını o doldurur, o öper seni
O öper ben gömerim seni, seni benden başkası güzel gömemez
Ben gömdüm mü seni, nereye gömdüğümü kimse bulamaz
Sen aralarına karış kaybol diye bir müzik grubu kurdum kalabalık
Aralarında tek nota bilen yok, hepsi ismini biliyor sadece

Sabaha karşı, mahcup bir şey buldum sokakta
Sarhoştum ama yine de son ana kadar hayattaydım o gece

istanbul'da intihar vakti

'Uzağa değil usta
Öteye hep öteye gitti
Yalnızlığı ondandır'

Özdemir Asaf

Bir derin nehir parçalandı. Duydum
Hızla yaşlanan sesler yüzünden uykuluydum

Bir ağaç eğilip ısırarak kopartttı toprağın kafasını
Her yere her şey dağıldı, her şey herkese mesafeli
Hepsini anlasam da bağımlı değildim hiçbirine
Kalbimiz buzun içinde tereddütsüz su kafesi
Göz seviyesi yükseliyordu, boğulacaktık da nafile
Kuvvetli bir nefes alıp dünyaya teslim oldum

Fikirleri tüketen aşkların kabilesindendim öteden beri
Tanımadan koruduğumuz hikâyeler nedeniyle zaten acı,
Duvarlarına çizeceğimiz hayvanlar ve cesetler için
Düşüne düşüne ben de beynime bir mağara oydum

Şimşeklerle sevişerek sakatlanmış yalnızlar infilâk eder

Kendi hatalarımın kenarına çömelip oturdum
Parçalanan nehrin geceye saçılan zerrelerini tek tek soydum

Sevdiğim şarkıları dinledim, okudum sevdiğim tüm şiirleri
Çıplaklığın çağrısında ölürken, artık sadece neysem oydum

Size göre nedeni yoktur ağacın büyürken gövdesini gizlemesinin
Yahut düşüp kırılan buğulu bir tuzluğun aslında biber taşıdığı
Anlaşılamayan şeyler olur mutlaka ne zaman Bach çalsa
Güzel bir kadının kırık aşk hikâyeleriyle süslü hayatı gibidir sular
Çoğumuzun dilinin ucuna gelip de dışarı çıkamayan iyi yalanlar

Sevişmelerimizdeki benzersiz dokunuşlarla heykeltıraşızdır belki
Bir taştan bir aşk yaratmak için içeriz, ağlarız, severiz, ayrılırız
Sonra dönüp baktığımızda, yaşadıklarımız baştan aşağı sefalet aslında
Tek bir hoş hatıra edinmek için utanmadan bir ömür harcarız

Uyanır bakarız ki yatağımızda yarımız hep boş ve hep suçlu
Yastıkta ne bir sevgiliye ait saç teli, ne kapıda bir çift ayakkabı daha
Başkalarından kalanlarla karnını doyurmak sayılmaz mı tabiat
Bütün hayvanlar nasıl öldürür, ölüme bırakırsa en cılız yavrusunu
Sevgi de öyledir, bırakıverir sizi doğurduğu an gecenin kuytusuna

Doğrularını anlatmayacaksın işte durup dururken kimseye
Doğrularını bir kainat sırrı gibi saklayacaksın herkesten
Sonra sabaha karşı karşı evde, aniden biri şiir okuyacak belki
Bir diğer evden, bir, tek telli gitar sesi
Sanki hiçbirimizin işi gücü yok da yalnızlığı adam ediyoruz
Ertesi gün yolculuğa çıkacakmışçasına hazırlanıyor valizler, izler
Oysa izlerin yolculuğa çıkacak takati mi kalmış bunca acıdan
Yüzündeki kırışıklarla avucundaki çizgilerin sayısı eşit
Yaşarken kim reşit, kim ergen, kim çocuk, bul bulabilirsen
Kolaysa beceremediğin her şeyi takiben intihara kalkış
Mesela çözemediğinde bir kare bulmacayı, açamadığında bir şarabı
Odanın ampulü patladığında, kar yolları kapladığında mesela
Sıkıyorsa orada da intihara kalkış, kendini imtihana kalkış
Bütün büsbütün bir karanlığın önünde

Ama olmuyor, ağaç çekinmiyor ki büyümekten
Satın alındığı halde hâlâ kimsesiz yanındaki koltuk, gelmedi işte o yolcu
Demek ki vazgeçti çekip gitmekten, korkak değilmiş senin kadar
Kim bilir gidip kapısına dayandı sevdiğinin, kalbini açık etti
Bu kez dışarı çıktı özgürlüğüne kavuşan iyi yalanlar

Ayağa kalk, kasıl ve salla varlığını sarsıla sarsıla
bir ağacın dalları arasında saklandıkları yerden
poyraz yiyince göğe doğru uçuşan kuşlar
gibi senden de kaçışacaktır kanat çırpa çırpa tüm kötü hatıralar

Büyüklerine saygı duymayan leoparlar besliyorum
Yoksa trafik uzun zamandır açık, bulaşma dindi
'Doğurduğum her çocuk öldü – bir
sen hayatta kaldın nasıl olduysa'
derdi annem
Akşamın uzantısı, hayvanların hayırlı tekrarı yok
Cezanne'ın boyası, şehirlerin stok elektriği bitti

İnsan kendi elleriyle kestiği kafasını nereye götürür
bir kadının silah satın aldığını görmek kadar tehlikeli,

Attığım çığlıkları, sır gibi sakladığım müzisyenler bestelerdi
Kalbin gezilesi bahçesi, gözlerin kan grubu yok; aşk sindi

Morglardaki dolaplarda artık, erken biten yazlar yatıyor şimdi

Bu eğlence için moleküllerle süslenmeli; varyete hazır.
Üç beş çapulcunun sevip sevip bıraktığı kadın da hazır.
Kaç makasla bıyıklarını inceltir düzeltir ergen oğlanlar.
Onlar da hazır; birazdan bu şehirde serin bir yaz başlar.

Akşamüstleri boş galerilerde geziyor polis; amaç hazır.
Sinema salonlarında siyah perde moda; uzun zamandır.
Okyanusa inip hâlâ dönmeyen kaşifleri beklemeli hep.
Plan da hazır; birazdan bu şehirde sıcak bir takip başlar.

Dinamitleri güzel sevgililere yerleştirmeli; oyun hazır.
Patlamadan birkaç saniye önce ağlamalı; ateş söz hazır.
Birdenbire parçalanan ruhlar göğe ve toprağa yükselmeli.
Ölüm de hazır; birazdan bu şehirde bensiz bir hayat başlar.

mart 2013, istanbul, kazancı yokuşu

Kucağında tahtalar taşıyor adam: Odun bitti Savaş bitti Orman bitti
Oldu bittiye getirildi galakside evham, mis gibi boşlukta amaçsızlık
Ağzı muz bir kadının gölgesi aydınlatıyor çatlak camların güzel adını
Ağzı elma bir kalabalığın içinden
Bütün kuşlar toprağa doğru havalanmış, geliyorlar, gece ünlemdir
Bilinçaltı geceye önlemdir – Deliler ateşe akıl getiriyorlar, sokulsalar.

Nefretten öldülerse ve eğer nefretin ahlakı hususunda özel okulsalar
Eğilip çiçeklerin erojen bölgelerini yalasınlar, zekâ da getirsinler
Suyun içinden cin çıksa, göğe cin karışsa, cinlense acının bilim dalları
Kötü şiirleriyle temiz adam, kucağında tahtalar, aklında heves
Serseriysen serisindir de dizilmişsindir de ezilmişsindir de
Hangi şiddetin havarisisin sen şimdi onu söyle.. diye gelse uzaylılar
Et de getirseler: Çeşitli gezegenlere dair farklı yaşam modellerinden,
Yesek: Et yesek kilolarca, pişirmeden, çiğ de değil, taze ve toy et, diri
Gökyüzüne dikip gözlerini uzun uzun bakamasa hiçbiri
-Sevgilini aramak için arama izni çıkartman gerek artık.. diye gelseler
Sebep getirseler, netice getirseler, elleri boş gelmeseler,
Kalpleri boş gelmeseler bir daha

Cümle insanlık gerçek bir takım gibi çıkıp sahaya
Şimdi küme düşerken, bari alsak bu son maçı!

d e ğ i ş m e   s a n a t ı

İçkinde yakamoz varsa gece gece, hüznün tarzı değişmiş demektir
Tabiatın üstü açılmıştır, kalk ört yedeğinde gezdirdiğin ölülerle

Tüm çocukların intihar ettiği bir aşk hikâyesi filme alınacakmış
Sen alınsan ne olacak artık, siyah yağmur alınsa ne fark edecek

Durup önünde yeni ütülenmiş kruvaze bir ceketin
Ona uygun ipek bir gömlek gibi

Tekerlemeye çevir biriktirdiğin pahalı, kıymetli hüzünleri

Aşk değil hissettiğin çünkü, gölge koleksiyoncususun sadece
Pişmansan eğer onlar dünkü çocuklar, bırak can versinler
Acıya mukavemet göstermekten tutuklanmaz mı gövdeler
Gelmek inmekse artık, tanımlarını değiştirmiştir fiiller
Sen de değiştir o zaman çiftleştiğin yataklardaki hüzün tarzını

Yüzünde birdenbire çıkan iki çıbansa gözlerin
Giyme o ceketi, buruştur gömleği bir çırpıda

İnsan küçükken kolay sevişir, büyüdükçe öğrenir öpüşmeyi aslında
Alzheimer kafası yapan bir uyuşturucuyu kullanırcasına geçerken hayat

Bir otobüs firması logosu tasarlayacağız: Feryat'ı temsil etmeli.
Söz tohumu gibi: Ekildiği ağızda büyümeli aşk. Olmadı.
Çünkü ben sadece kendimden kurtulmak için sevdim seni.
Tanıştığım her yeni insan, senden ona sığınmış bir hayvan.
Kızgın yağda patlayan su damlası! Olmadı. Şoförler deli ve ölü.
Logo: Göze inen buz kütleleri, öyle bakmamalı biri kendine.
Kendine başka biri dememeli bunca molekül barış sağlamışken.
Barış sağlanmışken eski bir otobüse binip gitmek neden.

Lisedeki edebiyat öğretmenimiz hepimize birer intihar mektubu
yazdırmıştı kompozisyon dersinde; tersinden okunduğunda
hayata bağlılık yemini içermeli; virgüllerle noktalar yer değiştirmeli.
Günaydın hastalık, İyi Uykular sağlık! Derhal yuvarlandık! Olmadı.
Çünkü ben sadece kendimden içeri girmek için sevdim seni.
İçeri girip verdiğim her selam beddua oldu dudaklarında.
Ön cepheden melek, arka taraf Araf'a manzara! Tekerlek üstü.
Teşekküllü yalnızlığın başrollerinde tutup tutup sarsılan mor kutup
En zoru, seviştiğimizi unutup

Kaza yerindeki parçalanmış cesetleri toplayanlar ne yapıyor şimdi
Bu kopuk kafayı ne yapmalı, bu kopuk bacak tek başına nereye gidecek
Sen suyu ne yaptın, sen bu karanlığa ne yaptın, hüzne kortizon tedavisi
Biz seni sevmek için örgütlendikti, tüm meçhul yanımız bu
üçümüz beşimiz henüz sümük kadar çocuk. Olmadı. Muavin mavisi.
anason mu – anons mu: Görüyorsun, doğallık da saçmalayabiliyor
Otobüs ter, ayak kokusu ve terk edilmiş gezegenler yüklü.
Yolcuların iyon meselesi: Olmadı. Anılar: Halka kapalı ören yeri.
Anlar: Devasa bir kozada balmumundan müteşekkil sürat heykelleri

Bu pozisyonda
intihar ettiği için bir kişiyi öldürmekten idama mahkum her serseri
Çünkü ben sadece, kendimden çok çekindiğim için sevdim seni

Uyku bir aforizmaysa yandı keten helva az gider uz gider
Bizim buradan yaban eldeki rakıya selam gider meze gider buz gider

Yoksa, teslimiyet dürtüsü ile *geç beş yüz* tevatürüne gıcığız
Uyuyup da büyüyenlerdendik, kaderimiz bu, mazlumuz, böyle söylene
Düşman almış yürümüşse de bizim danalar bostana ana avrat düz gider

Hüznün katarını cümle alem alsın çekedursun kendi açtığı tuzlu kuyudan
Meramımız hakikattir akılda; şimdilik gece gelir dellendirir gündüz gider

Her şey yapışıyor. Her şey içime yapışıyor. Bu klor kokusu,
bu toz toprak, bu seviyesiz aşklar yapışıyor işte. Dost korkusu,
çekip gidenin geride bıraktığı eşya, mesela şu hayat meselesi,
yapışıyor. Birdenbire yapışıp kalıyor bedenime. Enine boyuna
soyunup yıkanıyorum çiçeklerle. Kirle yıkanıyorum belki
temizlenirim diye.

İzimi süren beni değil belasını buluyor.
Ben benle kavga ediyorum, peki ama sana ne oluyor

Siyah beyaz her fotoğrafımızda
ben siyah çıkıyorum sen beyaz hep.
Ne kadar basit. İşte bu kadar basit.
Çünkü etrafımızda kuş gıcırtıları.

Bütün teşebbüsler bir tebessüm içerir çünkü.
Çünkü öfke kontrolünü kaybetmiş hürriyet.
Biz artık aşkla maşkla paşayla ıslah olmayız.
Narkozun etkisi geçti, uyanıyor hislerdeki hasta.
Ne kadar basit. İşte bu kadar basit.
Ellerin ıslattıkça gözlerin kurulardı çünkü beni.
Çünkü bu saatten sonra dirilmez yüzümüzdeki ölüler
yüzümüzdeki ölülerden hiç medet ummasın güzellikler

Ben temize çıkıyorum sen beyaz hep
Ayrılıklarda tek suç ortağımsın – gerisi boş kafa
Çünkü gerisi hatalı pozlar, saçma temenniler

Anladım ki bizden Shakespeare'e âşık malzemesi yok.
İyi günler

Ama ben delirmek için çıktım dışarı
Dışarı çıktım: İçerisi gök gürültülü ve sağanak tuhaflı
Dışarı çıktım: Gidebileceğim en uzak yer sefil gözler
Tuhaftı: Yarısı ölmüş, yarısı gülen oğlaklar gördüm orada
Nasıl dövüyordu dalgalar yüzümü, bir tokat daha atsalar
Dışarı çıkmıştım: Kaybolanlar aranıyordu yalnızca nasılsa
İhtimaldi: Delirsem önünde durduğum deniz buz tutacaktı
Ve ben yürüyerek geçecektim karşı kıyıdaki tuzağa
Bile bile basacaktım kapana, ayak bileğime kenetlenecekti dişler
Yarısı gülenlerdendiler: Birbirini sevenler şarkı söylemezler
Tuhaftı: Dışarısı beklediğimdendi geceydi, fazla evhamlıydı
Ama ben delirmek için çıktım dışarı, bir parça kan kaldı dişte
Kapüşonumun içindeki kafa oğlaktan kesilip takılmıştı ya
Av mevsimi açılınca terk edildim işte

Av mevsimi açılınca terk edilir dışarı çıkan sevgililer
Şifreyi biliyordum, tuşladım ve araladım gökyüzünün kapağını

Canım bağışlamak ve bağışlanmak istiyorsa
hırçın ve saldırgan bir iguanayı incitiyordur mesele

Neyi bağışlamak ve bağışlatmaksa bildiğin dilde
bilmediğin dildeki hatalar, günahlar kimin lehine

Mesela sen bir darbede indirsen de kelimeyi hecelerine
heceler harflerinden sorumlu birer mürebbiye

Peki ama neden omuzlarından ayak parmaklarına kadar yalan
sana verilen bu hediye: Bana kız diye, bana yıllan diye

Canım bağışlamak ve bağışlanmak istiyorsa
En büyük envanterdir yılgı
Erkekten dönme bir sonbahar gibi soğuk ve sıcak sebebiyle

..öncü ölümün kendi eliyle

Haz ve Hız. Birbirine dargın kardeşlerdir
Bütün iyi temennilerimle..

ben iyi değilim

Ağlamıyorum: Gözlerim kurşun sıkıyor
Susmuyorum: Sessizliğim lisan bilmediğimden

Seni sevmiyorum: Mesleğim gereği kanı uzaya çıkaran ilk insan
Ama omzunda uyusam deprem oluyor
Dizlerinde uyansam bir bakıyorum bahar gelmiş, geçmiş hatta
Geçmiş hataysa gelecekten bize ne, şimdiden de bıktıksa

Yıllar sonra gece vakti pencerenin altında bir ıslık sesi duyarsan
Uyan, kendi ellerini okşa, kendi ellerini öp benim yerime

Hatırla: Üzerine hayat sıçratmış biri vardı
Sen yıkandıkça geçmedi o leke, gitgide yerleşti daha derine

Ağlamıyorum: Gözlerim senin yağmurunun ardından gökkuşağı
Susmuyorum: Konuşsam adın felç olup inecek sanki dilime

Ne fark eder: Ha sakatım, ha özürlüyüm, ha engelliyim
Ayrılalım sevgilim. Ben iyi değilim.

Radyoaktif sızıntı var diyorlar buzulun
üstünde korunmasız sis ve çılgın köz duruyor

Nedir tehir? Açıklanmasını bekliyordu sadık müzik
librettodan çıkartılmış birkaç kötü sözcük
gibi gelişine acımasız görüntüler
kayıtlı görüntüler
gibi biçerdöver görüntüler

sen bu şiiri yarım sevgiline ver

son anda müdahale
son anda kayışın kopuşu, elektriğin serbest kalışı
son anda sesi başka seste kısılan taze mücevher
duruyor sis ve köz.. ile çığlıkla dondurulmuş görüntüler

bütün kadınlar toplanıp sahillere ölmeye gittiler

Ortadan kaldırılmış jönlerin oynamayı reddettiği ürpertiler
Gövdesini kısmen kurtarmış bir yaban domuzunun nefreti
kayıt altındaydı orman kanunlarında; son anda anakonda
son anda yağlı hayvanın toprağı delip yüze saldırışı
son anda kana inen peygamberler o haklı talanı belirttiler

bana öyle bir yalan söyle ki sana özgürlük teklif etsinler

girersen hayatıma, çıkarım ben bu hayattan

Çınar çatladı – içinden yeşil at fışkıracak
Irmak çatladı – şimdi lüzumsuz şarkılar zamanı
Adamın yüzünde ağzı çatladı – sebebi teselliler
Yüzünde kadının adam çatladı – git gidebilirsen

Yol uzunsa yolcu daha uzun olmalı
Sen, eğilip yere bakıyorsun; tanrı eğilip sana bakıyor
Eğri çatladı – ömrü biten konamayan kuş olacak
Kanamayan kuş olmalı – çünkü gökyüzü çatladı

Ölüm, sessizliği suçlu buldu; bir, yalnızlığı akladı

Bak! Ses çıkartmadan davul çalıyor yıldızlar
Alnın yağmura değiyorsa bil ki boşu boşuna secdedesin

Bilim geri geldi, çocukların geceye hasret, peki ama sen nerdesin

zebra meyhanesi

Sahipsiz bir sahildeyiz
ve binlerce metal cahil yengeç, gecenin üstünde

Sahipsiz bir sahildeyiz
ya manevi seks ya da endüstriyel üretim tasarımı
seç birini – sık beynine
tahammül edebilecek misin teninle güdülmeye

Az ilerde zebra meyhanesi
masa altlarında oğlanların ağızlarıyla dans ettiği
büyük kıyımdan önce bir parça bozuk et iyi gider
güzel kadınların keskin rüzgârla kanarken ensesi
Sahipsiz bir sahildeyiz
neden birini öldürür masumiyet
neden birini öldürerek gururunu yücelttiğini sanır iktidar
duyduğun sadece vıcık vıcık tanrının kangren sesi

Deniz ekşimiş şarap gibi yakarken genzimizi
sevgilim
biz daha ilk şiirimizde ayrı mısralara düşmüştük
hüznü dertop edip şimdi bindirip göndersek trenle, ölülerle
inan, bir sonraki uçakla geri gelir hem de başkasından gebe

Din bitti Din bitti
Şimdi İnsan başlayabilir tabiatın izniyle

Her evin kullanılmayan bir odası var
İçinde yıllar önce yere fırlatılıp kırılmış bir şişe
Mesajlardan sıkılmış
Trompet çalan zorba delikanlını anlatıyorsun orada
Bu sabah yağmurlarının hepsi hep klişe
değip eğilip mercanlara, belli belirsiz kaba evetlere
Elinde olsa elini birkaç dile çevireceksin kaplanlar üzerinden
Nefese dönüşüp üfleneceksin suskun bir şeye

Kırmızı mumlar çoktan yandı bitti çözüldü eridi kurudu
Hepsi gözlerinin gizli tercümanı / kaplanlar şimdi uysal, uyuyorlar
Geceleri hep yalnızdılar ama yatakta iyiydiler
Bana kalsa her kolye kopar, dağılır
Her suçsuz sevgili gider, ağlanılır
Her evin kullanılmayan bir odası var hepsi hesapsız endişe
değip eğilip anahtar deliğine, yaralılara, sinirli ölülere
Uzaklara bakıyorsun / uzaklar demir, bakışların eğe
Karanlığa yaranıp gölgenle sevişsen ancak çarpa çarpa durursun
Şimdi ne gerek kaldı boktan bir aşkın ortasında can çekişmeye

Okyanusa yakın pencerenin kenarında boş bir akvaryum gördüm
Ben kördüm
Uzaya yakın göğün kenarında tanrısız bir boşluk yahut
Ben gördüm
Her hayatın kullanılmayan birkaç yaşı var
İçinde bütün dönemlerde kraliçe olmuş bir fahişe

Yatır beni en sevdiğin sözlerimin üstüne
Sana hazırlayıp patlattığım sürprizlere, devrimlere
Bir yandan kız ve ağla, bir yandan ağlaya ağlaya şiirlere, ağzıma işe!

Akan ırmak içinden geçtiği ormandan hoşlanır
hasta ve yaşlı birini yıkamak gibi

Esen haylaz rüzgâr dokunduğu bedenlerden huylanır
doğum günü sabahı yatağında anne tarafından gıdıklanır gibi

Oğluma hayatı çok işlevli bir çakı diye anlattım
Kızıma hayatı yere düşünce tuz buz olan balta diye
Oğluma hayatı yasakladım
Kızımdan hayatı sakladım
Birlikte ava çıktık güzel bir bahar şafağı
Tüfeğimizde parlak çakıl taşları, sapanımızda çürük et parçaları
Biraz geçmiş vurup dönecektik uykumuza

Bizi rahat bırakın diye haykırdı sanki uzaklarda unuttuğumuz suçlar
Hep beraber söylediğimiz bir şarkı vardı yıllar önce çok akışkan
O gece eşim içeri girmişti kucağında paramparça kuş cesetleri
Çeşit çeşit kuş: İskete, kuzgun, kırlangıç, puhu, şahin, pelikan
Bütün ihanetlerden tek hain mi sorumludur diye doğruldum

Gidip yeryüzündeki cinayetleri üstüme alacağım dedim
Ne kadar insan öldürürsem hayvanlar o kadar güzel

Hatırlanılmayan her hatıra zamanla küflenir, eşyalar sırdaştır
karanlığın içinde bir aile ansızın kaybolur gibi

Kesme sözümü
Sözlerin de kanı vardır
Sıçrar üstüne

t a ş

Yaklaştım
Taşlara baktım

Öyle düzenliydiler ki ayaklarımın altında
Uzaydılar
Bir zıpladım
Bir kez daha zıpladım
Orada uzaya, sabit kalası uzağa bastım

Taşlar
        kendi aralarında hiç düşünmeden gülüştüler
Sallantı oldu bu
Beklemediğim tuhaf bir keder
Sıkıcı oldu bu
Bir kez daha zıpladım
Kaç taş sanki bir avuç kum eder

Yaklaştım
Taşlardan taşan arkadaş çocuklara baktım
Oyun oynamak istiyordu taşlar ve hayat
Sadece oyun, sadece hayat ve taşlar

Bir anladım
Yetmedi
Bir kez daha anladım
ki bazen hayat biter, hakiki taşların günahı başlar

son dakika

Aldığımız son bir habere göre herkes fazla yalnız
Herkes fazla hoyrat ve eşyalara dargın, hafızalar boşaltılmış
Büyük konuşmaktan korkup küçük konuşmaktan yana
Küçük sevişmelerden mutlu, büyük aşklarda kayırılmış
Bu şuursuz yanlış ile herkes fazla geceye sarılmış

Bazen misafir birden uyandırılır ve bir bardak su için öldürülür
Böyle hikâyelerin sonunda mutlaka tuhaf bir rüya görülür
O zaman ilk bulduğun şeyi saklayıp çıkacaksın sessizlikten
Öğrendiğin ilk kelimenin önüne gidip duracaksın örneğin
Soracaksın ona: Bana hayattan ne ayırdın
Ne getirdin bana unutulmuş tebessümden

Bozguna uğramış dudaklarını kadınlar siyaha boyarlar
Erkekler erkenden kalkıp duşa girer ya da kuş sayar bazen
Eşyalar da herkese dargın aslında, bunu bilmek memlekettir
Ettir korkulan şey; sisten, karanlıktan çekinmez ki insan
Can vermek ışığı, gazı kapatmaktır alt tarafı - üzülmemeli

Tek başına ölürken böyle mutlu olmak, mühim marifettir

Büyük harfle başladım ölmeye Valizim İmamım hazır
Kaç numaralı oda Pencere Kenef Temsil. Hepsi süper

Ali ilaçlar nerede Pelin gömleğimi ütüle
Onur sen şiir yaz Eren şarkı söylesin Öbürleri zaten delirdi
Araç kapıda mı Kemal, Nur keman çalmayı bırak artık
Orkun bir kadın bul kendine yüzlerce çocuk yapın
biri peygamber doğsun
İki ile üç arasında sıkışmış Tamer, el atın da çıksın
Yahu Recep gelecekti ne oldu bu çocuğa yine hay Allah
Serdar'a bir iş bulun Efe şarabı bıraksın Şebnem sürekli kar örsün
Anıl'ın gözleri yine kağnılarla şimşek taşıyordur
Şakir iyidir ona bulaşmayın Bulaşmayın dedim hâlâ tartışıyorsunuz
Alp meselesini açmayın Cem'i, Murat'ı, Can'ı, Batı'sı gelir peşi sıra
Yaz aylarını size bıraktım işte ocak, mart ve kasım
Abilerin abisi

Zamana zam yaptım artık bütün hayatlar beş dakika

s u ç u   f o r m a t l a m a   c i h a z ı

'Boşluklar
tabiatın mizacına aykırıdır'

Star Trek VI

Günahın başını kaçırdım Bana gövdesi de yeter
Bol şekerli uyku hapları, dijital mavi, huysuz ejder:
Birbirinden bağımsız zulüm ve hız takviyeleri

Oryantal kız tavsiyeleri yahut son kertede büyük zayiat:
Bunların adlarını sıraladım kâğıtlara, boşaltılmış evlere
İçeri biri, içime bir böcek baktı Yüzlerini çıkartamadım
Durdular Karanlığın kararlı gücüyle kudurdular
Şimdi artık ciddiyet yekpare katliamdır
Kırdım birden kendimi belimden İkiye bölündüm
Bir yanımla reflekstim Öte tarafımla ölümdüm

Çocuklar çok eşlidir: Savunmamda bunu söyledim
Bir köpek gibi ısırırken bizi ölüm
Bizi bir köpek gibi ısırırken ölüm
Dörde böldüm kendimi yüzümden Bu nasıl şenlik
Siz hüzünde dolanadurun Bana gövdenin hangarı da yeter

f i l m

Çiğ bir deniz gördüm
Gergedanlar inmiş kıyısına, su topluyorlardı

Büyük bir yükseliş gördüm
Damlalara akıl verdiler, çok lazımmış gibi şimdi sanki gökyüzü

Kalın dudaklı çocukların pis yedili gözleri kanadı çat diye
Adı şey olanların terhisi için

His çukurunda

Çiğ bir deniz gördüm
Pişeceksek birlikte pişelim mantığıyla kesiverdik karşılıklı
Kişi başına iki tane düşen çok işlevli ağızlarımızı

Filmin ortasında gece mi bitermiş yahu

Aşağılık Kompleksi mi Yükseklik Korkusu mu
Arada kaldım
Her yalnız yolcu bir gün açıklayacağı sırlarla doludur
Uçak düşer, araba çarpar, tren raydan çıkar, gemi batar
Peki ben gitsem ne ile gideceğim buradan
Tabutumu düşürürler, cenazem komedi olur
Kimse ağlamaz, ağlara dolanmış bir namaz
için kimse bir sala bile ayırmaz

Tamam, büyük cesaretti yaşamam
Ama, nasıl bir tesadüfse ilk nefesi almam

Vereceğim son nefes de bir yerlerde
biliyorum, ciddi ve lüzumsuz fırtınalar çıkartacak!

yağmur sinirlenmişse bu kötü

Bu normal bir yağmur değil, baksana, silahlanmış da yağıyor
Demek var bir husumeti senle, benle, şimdi kaçışan öpüşmelerle
Telefon aç, haberdar et bizim çocukları, boş dolaşmasınlar
Hayırlara vesile ki bu gece bu sağanak hepimizi pek kötü vuracak

Hay Allah, fazla da kalabalıklar, damlaların ağızlarından çıkanlar ağır
Söve söve geliyorlar, peşleri sıra da şimşekler, delikanlı gök gürültüleri
Hele bir de yıldırımı getiriyorlarsa yanlarında, işimiz bitti demektir
Sana söylemiştim: Böyle güzel, böyle bol, böyle bonkör sevişmeyecektik
Olduğumuz gibi kalacaktık, öyle, yalnız, birdenbire değişmeyecektik

Seller, fırtınalar, girdaplar da yağmurun sıkı arkadaşlarıdır, yandık
Sabaha çıkmadan hepimiz başka başka yerlerde boğulur gideriz
İyisi mi dobra dobra duralım altında, kabullenelim, artık ne olacaksa olsun
Islanmak ölmekse senle beraber eğer, ölümümüz tufanın elinden olsun

Her kıyamette sen benden, ben senden doğuyoruz ya inadına
Sevgilim, yeni yaşımız dosta düşmana kutlu olsun

p l a j

Plaj. Plajda bir staj gibi başladı bitti yaz
Güzel kadınlar gördüm hepsi de üç metre kumaş ve bikini
Soyunmuştu kimi, kimi tamamen örtünmüştü
Bana uzaktan yaz sadece ağustosmuş gibi görünmüştü

Ah birinin sutyeni açıldı, doğaya ve süt ve çocuk karıştı
Alışkanlıktan olsa gerek üç gözlerimi kapadım, evet üç
Gözlerim suyla, bu çırpınışla kamaştı
Gözlerimi kapadım ve bir kapıyı açtım kumlar arasında
Dişi aşk için yaşar, erkek sevişmek için ve
Birini seçmem gerekiyordu, yüzdüm, boyumu geçtim

Boğulduğum gece vurmadım kumsala ve bile bile
Fırsat bu fırsat dedim, üç kulaç daha, ah işte şimdi gençtim

Çıktım kıyıya taze midyeler içinden bir şişe buz rakı içtim

•

Bedenin mülkiyeti diyorlar – Direct*um* için vakit dar.
Bir kalbin enkazını kaldıramaz tek başına kaldıramaz yaş.
Hallerin ihmaliyle uzun, ağır ameliyatların kardeşliği
Bozmaz tek başına bozamaz tesadüflerin gerçeklikle ilgisini.
Vakit dar ama birleşmenin metnini üstün görmeli iltifattan
Alnın yere ancak ölünce değmeli yalnızca, gerisi izafiyet
Gerisi yalnızca hiçten çok, hepten az.

Bedenin hükmü diyorlar – Direct*um* için vakit dar.
Tanıdığın filozoflar neden distorsiyon ile uğraşmaz.
Hallerin ihmaliyle esrik, travmatik yorgunluğun birlikteliği
Anlamaz tek başına anlayamaz ulaşamamanın çare ile sevgisini.
Vakit dar ama kavuşmanın resmini üstün görmeli ressamından
Dudakların ona ancak özürle değmeli yalnızca, gerisi kuş
Gerisi yalnızca uçmadan çok, kanattan az.

Bedenin dokunulmazlığı diyorlar – Direct*um* için vakit dar.
İşgalin ilk günlerindeyiz hem, işimiz gücümüz bir bize yaramaz.
Hallerin ihmaliyle küskün, dikilmez kesiklerin benzerliği
Çoğaltmaz tek başına çoğaltamaz bozgunların zaferlerle çelişkisini.
Vakit dar ama geri çekilmenin ilmini üstün görmeli kazançtan
Yaptıkların belki de ancak sonradan değmeli yalnızca, gerisi suç
Gerisi yalnızca özel aftan çok, hak edilen cezadan az.

Beceriksizlik: Serseriliğim başkalarının eline geçmemeli!
Iskaladığım para politikaları yüzünden kuraklığım ve yenilik!
Gecikmiş muson yağmurlarını bekleyen ürkek böcekler gibiyim
Rekor seviyede ölü var direnişçiler ve aşklar arasında
Euro bölgesinde emisyon hacmi, dolar gitgide eriyor
Gerileyen piyasada alkolikler, evsizler, kaybetmişler hâlâ yaşamakta
Kritik noktalarda kimi kâğıtları satıyor broker'lar ve ibneler
Şehre inince mutlaka travestiler sokağına gidiyor liseli oğlanlar
Sevdiğimiz yollarla masaya oturduk, güzel yolculuk antlaşması
imzalandı sonunda
Ayrılırken eğilmek fiili bırakıyorum geride belki de
İddiaya girdim, herkes tezahüratlarda, bakalım kim daha fazla,
Kim kimden daha fazla bu gece bu coğrafyada
İhmalkârlık: Güzelliğim başkalarının eline geçmemeli!
Güzelliğim tanrının da, işverenin de eline geçmemeli sonuçta,
Sonuçta biz orucun ve namazın anayasa kapsamına alındığı yerdeyiz
Fikir özgürlüğü denen şey günde beş kere ibadet hakkı
Hem komünist, hem milliyetçi hem de gerilla olabiliyormuş kimileri
Siyasi özerklik adına insan öldürmek için ne de hoş bir bahar
Biz yoğuz bu it dalaşında, biz itlerin kafası sağlam, kafası bomba

Şiir yazmaya oturmuştuk gece gece
Şiir yerine işgal edilmiş bir şehir oldu muamma!

Asılsız ihbarlarla öpüyorlarsa seni de dudaklarından
İçtiğin süt doğrudan yere düşüyorsa mesela

Sır perdesini aralayıp baktığında hep gördüğün o vaha
Çölde değil, boşluğun nabzındaysa

Sen de bir hastanı kaybediyorsundur belki o sıra
Aranan kan bulunamamıştır ve o kan sadece kumun damarlarında

Yattığın, seviştiğin yatak gizliden gizliye bir sedyeyse mesela
Tüm evreni bir çırpıda dolanıp geri gelecek tek kelime edeceksin

Gece geçip göğün altına beklerdik uzayın eteklerinin açılmasını
Çocukların düşleri yetişkinlerin kabuslarıydı aslında

Bir dobermanın beyni nasıl sığmamaya başlarsa kafatasına
Büyüdükçe bizler de sığmadık hatıralarımıza ve aşka

Asılsız ihbarlarla öpüyorlarsa seni de dudaklarından
Ölüyorsundur geçirdiğin talihsiz bir hayat kazasında

a l i

Öyleyse ben size hep Ali diyeceğim
Aşk bazen çok Ali

Mehmetler ölüyor, Aliler öldürülüyor çünkü
Ayşelerse doğuştan ya dul ya evli
Ayşe bazen çok Ali

İçimizdeki isimlere yeni bir şans vermeli,
Gidenin peşine düşmeden
Ölenin duasını etmeden
Mümkünse sade, mümkünse seviyeli

Yalnızlık unutuluyor, ayrılıklar unutturuluyor çünkü
Kalanlarsa bile bile ya sessiz ya deli

Öyleyse ben size hep Ali diyeceğim
Hikâyenin gerisi zaten çok belli
Dertler zarifse vakit almaz teselli
Hoş geldin esvabımın cevabı, aklımın zamanı
Aşk bazen insandan çok evveli

Öyleyse ben size hep Ali diyeceğim
Aşk bazen çok Ali

Kimi şairler porno yıldızlarıyla meslektaştır;
        arzuları harekete geçirirler. Dedi bana.
Ve dünyanın kuzeyinde şimdi tipi vardır,
Tipi pembeyse eğer, siyah kar tanelerini alkışla.

Bir türlü kapanmayan bir depo kapısı hatırlıyorum
Zorluyordu üç beş adam kurt kokan omuzlarıyla,
İçeriye yaban domuzu leşleri saklamışlar
Hatırlıyorum, şimşeklerden adıma ne kaldıysa.

İşkence gören denizlerde balıkların suçu konuşulmaz.
Dedi bana. İnsanın uykusunu getirir böyle ülkeler.
Ve nereye gidersen git hep bir şüphe vardır,
Aşk mutluluk vermiyorsa eğer, yanıtlarını hazırla.

Başımı çevirip şelalenin hacmine baktım uzun uzun,
Gürleyen suda depolar, inleyen hayvanlar, ince karartma;
Ve dedim ki ona: Ellerimin ayrı bir ruhu olmalıydı
Tanrının bilmediği, geri çağıramayacağı – olmadı ama.

Arı pişiriyor kemanında bir Faslı matmazel
Modern korsanlar gemilerini suya yanaştırdı
Bu gece Afrika ıslak dudaklar gibi köle
Atlı gölgeler, uçuşan siyah tüyler gibi yumuşak
Bildiğim bir şey olmalı yaralı ama tedirgin dolaşmak
Mesela şu pahalı altın denizatını bana sevgilim verdi
Buluştuğumuz şaman kafede verdi
Çalınmış tablolar müzesinde siyaset okuyan bir afacan
Kafe boş
Garson, on altısında ayağa kalkmış antilop
Kör tek gözü uzayın belirsizliğinde sahici Schubert
Sabah on altı civarında korsanlar top atışına başladı
Mesela şu paslı kalın korkunç zinciri bana sevgilim verdi
Kim derdi devleti yıkılmış tek büyükelçi sensin
Buluştuğumuz şaman kafede verdi

Köylüler göğe düşen yıldırım gibi hızla sokaktan geçtiler
Faslı matmazel, kemanını bırakıp pencereden limana baktı
Faslı matmazel, endişeli
Faslı matmazel, antilop garsonun çocuk oyuncağı
Afrika ıslak kanlı dudaklar gibi müptezel
Gençleri alıp ülkeden derhal çıkmalı savaş başladı
Garson hâlâ sipariş bekliyor yanı başımızda, bu güzel,
İleride birileri ölüyor
İleride binalar çöküyor
Garson inatçı
Sevgilim umursamaz

-Bana biraz daha şans ve hayat ver, ama soğuksa istemem!

Kedi gibi köpektik ikimiz de
Koyup içki şişelerini sahile
Üç beş el silah sıktık sırasıyla peş peşe

Kaç kurşun sekip suya düştü, kaçı
Çarptığı yerden fırladı gökyüzünün kendisiyle cebelleşmesine
Ateş altında mutsuzluk insanoğlu ile güreşmekte

Bu yaz, intikamı yalnızca yalnızlık alacak bizden
İçimizdeki yaratık öldürülmezse geri döneriz emsalimizden
Kısır kalbimizdeki mihnet duygusu yaralanmazsa şükrederiz belki de
Deniz de şükreder, keder de

Hayli zaman oldu maktulüz bunu suya inen dünyalı biliyor
Aşk Türkçede ayrılık demektir
Aşkın Türkçedeki karşılığı sadece bu kelime

Öyle içmişiz ki karaya vuran balinalar gibi yatıyoruz birader
Kulağımız çağıracak seste ağzımız burnumuz suç içinde
'i haven't got heaven' diye bağırıyor biri uzakta, viran bir fenerde
Cennet uzantısıysa eğer cehaletin, cehennem uzandığın yerde

Köpek gibi kediydik ikimiz de
Sokulup ruhlarımızın diplerine kadar birbirimize
Bir neyin içinde akan nefes gibi itaatkâr ve şefkatli
Ilık ılık, yavaş yavaş, dobra dobra karıştık ahenge

İtirazı olan şimdi konuşsun yoksa sahil tahta çıkacak
Ayaklanma bastırıldı kelleler havada uçuştu alkol bitti bitiyor
Tatilciler toplanmış panik halinde resmi evlerine dönüyor
Çıplak çocuklar korosunun söyleyeceği şarkı da kalmadı
Tüfekler çatıldı, gitarlar yakıldı, yaz aşkları üniformasını giydi
Kısır kalbimizdeki nefret duygusu yaralanmazsa affederiz belki de
Hayat da affeder, melek de

Aşk Türkçede ayrılık demektir
İnsan varken ayrılık artık ne demekse

merdümgiriz ile konuşmalar - 2

Bir giysinin aralanması yahut oksijen yahut kör barut
Yahut suya ayaklarını batıran kemanların kenti
Şahdamarı üzerine yaptırdığın kan dövmesi
Labirentin vücuda geldiği barbar ten, kor ter yahut

Bana bütün anlatılanların hepsi bu
Kartalın ölçüsü, zakkumun öç ağırlığı
Sevişmek için soyunanları çoktan terk ettik
Şimdi hedef hudut, şimdi menzil can, şimdi ufuk umut

Öyle bir öp ki beni ağaç açsın içimdeki orman
Kara, yağmura karışsın herkesten sakladığım tek hücreli bulut

Gecenin tahliyesi gecikince
Çekinme şehrin açık açık konuşmasından

Kimsenin bilemediği bir totem gibi dur olduğun yerde
Sana da adres soran bir rüzgâr çıkar elbet, eser geçer
Saçların, ellerin, elbisen gitmek isterse peşi sıra eğer
Bırak, her şey, ne varsa gitsin
Limandaki o iskele hepimize yeter

Yaklaş çocuklara, sen de bir adres sor hepsine teker teker
Muamma nerededir, serbestlik nerede hüküm sürer
Bak, yolculuk nasıl da güzelleşecektir birdenbire
Hem, üzülme, ayrılık nedir ki, en fazla bir ömür sürer

Gecenin tahliyesi gecikince
Çekinme şehrin açık açık konuşmasından

Bir yara bul kendine, kabuğuyla oyalan
Sebep yoksa, zamanı gelince nasılsa unutulur neticeler

pis âşık

Ağırlığınca felakettir sabah sabah aç sefil piyano ve kontrbas
Ekmeğin arasına yeni kesilmiş parmaklar koyup yemek

Ne zaman geldin, ne zaman uyudun salondaki koltukta
Üstüne dün yüzdüğüm timsah derisini örttüm, üşümeyesin
Yüzün durmadan uçak bombardımanına tutulmuş şehirler gibi
Direnen şehirlere benze, direnen iyidir, çabucak düşmeyesin

Suç işleme özgürlüğü alanında müzik yapan gençler var
Hepsinin şarkısı farklı, hepsinin sevgilisi güzel ve anarşist
İnsanlar bir gün öyle doyacak ki çatal bıçak sesi duyulmayacak
Mükemmel olmayacak şiirler artık, sadece söylenen jilet kadar

Birden bir tilki, birden bir fil, birden bir ördek girecek rüyana
Ardı sıra diğer hayvanlar ve en sonunda ben, kaptım doğayı
geliyorum
Dinamit dediğin nedir ki altı üstü havai fişek bir bakıma
Duysan ne olur duymasan hoş olur kısaca seni seviyorum

Ağırlığınca felakettir sabah sabah aç sefil piyano ve infilak
Al sana terör: Öpüyorum Öpüyorum Hep Hep Öpüyorum

son buluşma

Sabah balkon ayıldı
Küçük harfler bütün kuşları yemiş

Bütün gece hüzne bir manşet arayıp durdu aşk
Kim bir isim bulsa kadehler tazelendi

Sevgilisinden söz edenler dışlandı hemen
Bir çiğ indi sırayla, bir kırağı
Üç beş kişi çocuk gibi ağladı
Atların ayaklarını kıran hatıralar
Bu güzel insanları çirkinleştiren yıllar
Artık yakını göremediği için
                daima uzağa bakan yaşlı gözler
Kim biraz daha üzülmek istese ömrü uzatıldı

Gençler erken kalktı, işleri varmış
Öğlene doğru yağacakmış yağmur
Onlar da biraz plak dinledi susup susup
Günün ilk ışıklarının yüzünde acılı bir gülümseme
Hanımlar Beyler son kezmiş gibi dans ettiler
Hanımlar sanki mahcup, Beyler adeta lisede
Birileri gelse baharatlı şaraplar getirse
Birileri gelse zor sorulara geç cevaplar getirse
Derken kapıda bisiklet zilleri, klaksonlar
Poşette çın çın şişe sesleri, kahkahalar, Hay Allah,
Kimi özledilerse hepsi eksiksiz eşikte

Ölselerdi görüşemeyeceklerdi malum
Ilık rüzgâr börtü böcek sürgit tetikte

Akşama doğru balkon bayıldı
Büyük harfler şimdi çare yok ki matemde

Evi boşalttılar Taşınıyorlar
Babanın cesedi çok koli

Merdivenler dar Dönmüyor eşya ve sır
Kamyonete sığmadı kırılan hayalleri

Yalnızlık feci bir kaza
Hayatta kalanlardan kaçının güzel ki ismi

Üzülmemeli, onlara da şiir adar bir gün ölüm
Elbet çalınır bir gün sırayla bütün müzik aletleri

Var mı gecenin aslı astarı
Var mı sanki ruhumuzdaki rehineleri kurtaracak bir serseri

Evi boşalttılar Taşınıyorlar
Hepsinin yüzü –den hali

k u l a k

Hayvandan sonra ne olur
Düşünmek bile istemiyor örs

Bir baş dönmesidir yalnızlık
Yere yığıldığında biter diye fısıldıyor çekiç

Üzengi suskun
Sevebileceği atı özlüyor artık yalnızca

Müzik başladı mı susuyor şarkıcı
Emir verdim yazın da kar yağacak diyor tanrı

Duman rengi bir şey akıyor hayatın içine
Uzaklarda fazla uzaklarda biri var
Sürekli benden söz ediyor
Kulaklarım değil, tüm bedenim çınlıyor adeta

Şimdi bir arasa, kalkar çıkarım morg dolabından
Kim korkarsa korksun umurumda mı acaba

Emir verdim tek seveni de kalsa ölmeyecek kimse diyor tanrı
Ölsem ölsem kendime ölürüm öldüğümü tanrı bile bilmez ama

Benden sonra ne olur
En iyisi birkaç film, birkaç fuzuli sarkaç daha

Biraz dikkatli baksan
Ayaklarımızın altında bir gezegen saklı aslında

Ortalık yerde içkimi döküyorsun Alkolün gözü dönüyor
Şarabın façasını bozuyor gülüşün O nasıl yağmur
Bir insan bu kadar mı güzel sarhoş olur
Ay içini geri istiyor geceden Şimdi bul bulabilirsen

Yazın başka sevişiyorsun kışın başka
Aşka ihtiras karıştı mı arı dolusun vızır vızır
Uzun uzun öpüştük mü zehirleniyoruz Sahil boyu hastane
Sonra işin gücün yoksa Olacak şey mi Her şey ver elini ilkbahar

Herkes bize bakıyor Dedim sana Sevme beni bu kadar

ağır ağır hüzün

Çemberi kemirilmiş bir daire
gibi durup gökdelenlere bakıyoruz

Herkesten sakladığımız zeytinlik
Herkesten sakladığımız seks ırkı
ve sadece ellerimize yerleştirilmiş çipler
ile geçmişten şikayetçi, gelecekten umutluyuz

İnanıyoruz ki birdenbire çoğul gelecek o
saçları topuklarına değen ilah,
ve sadece hapishaneleri gösteren bir haritası var
gözleri uzun, gözleri dar
boyu aklımızın ermediği mavi kadar
silahlı dilinde bir şeker tekerlemesi

Hayal gören insanlarla tanışmak istiyorum
ben – diyecek
kendi yüzünü hiç bilmeyen insanlarla –
resim çektirmemiş, aynayla buluşmamış,
suya eğilip aksine temas etmemiş insanlarla –
ve sadece zarif, makul bir kutuyu andıran bedenleriyle
ama atın dörtnala koşarken kaldırıp başını uzaklara kenetlenmesi
ya da dökülmekten ürkmeyen şelaleler
yeni neslin sahip olduğu şarkılara inanmak
ya da yüzyıllar önce giden sevgiliden kalan nasihat
ama atın dörtnala koşarken kaldırıp başını uzaklara eklenmesi
ya da akıttığı ilk gözyaşını dondurmuş bir melek
Herkesten sakladığımız aşk hastalığı
Herkesten sakladığımız son akşam yenilen iğrenç yemek
ve sadece ellerimizde çakan şimşeğin gürültüsü
ile saadetten şikayetçi, şiddetten umutluyuz

Genzimizden akıp geçen iltihapken hayat
Bize bir şeyler kanıtla, bize bir şeyler anlat
diye sesleneceğiz ona –
tek milli marş, o da canhıraş feryat
ama atın dörtnala koşarken kaldırıp başını adımızı fısıldaması
ya da ölümlü dünyada ölümsüz şiirlerin tekrarlanması
hâlâ yaşama ihtimali taşıyan hastalarla sohbet
ya da yüzyıllar önce sönen ateşten kalan nasihat

Açıları işgal edilmiş bir üçgen
gibi durup gökdelenlere bakıyoruz

Gecenin sesinin kesilmesini izleyen saatlerde seviştiysek eğer, kabahat sadece sende. Işığı da söndürmedik; hayat zaten yeterince karanlık.

Sokaklarda park etmiş ama motoru kapatmamış arabalarda bir sürü insan fısıl fısıl bir şeyler konuştu durdu; ne olduysa plan değişmiş. Hazırlanmış programın doğal akışını eşyalar ve acılar bozdu belli. Kapının eşiğinde bir valiz varsa hep, aşkın emniyetindeki gevşeklik bizi çirkinleştirir demiştin.
Ters asılmış bir tablo gibiydik; yani resim mükemmelse de duruşu doğru değildi. Fişi çekilmiş okyanuslar, fişi çekilmiş mutluluklar, fişi çekilmiş bilek kesikleri, yolcunun bilet kesikleri

yetişmedi içimizdeki açığı, açlığı kapatmaya; sanma ki bu bir sıkıntı; ben memnunum hüznün ayağının kaymasından. Gelirse bir kedi gelir. Mayolarımızı giyer, havlularımızı alıp kumsala ineriz. Deniz derinse makuldür Deniz serinse bilgi biter. Denizden çıkana kafir, denize gidene misafir diye bakan kıyı insanları inanamaz başka başka ülkelerin olduğuna; yurtdışına çıkış yaptıysa bir daha döner mi sanki çikolatalı pasta tadında o bakışlar, o dudaklar, o şeyler, o bok kokusu

Küsmek çürütürmüş ya söyleyemediklerini; bir yanında Sezen Aksu'dan Unuttun mu Beni şarkısı, bir yanında başı önünde yürüyen bir hayvan gibi masumiyet ya da dubstep etkisi altında kalmış zararlı bitkilerin salınımı; şunun şurasında rakının gölgesinde kendi sevgileriyle ısınan birkaç serseriyiz tuzu ıslak; keşke yine buluşsak; keşke yine bulaşsak cerahate; sen bana siyah şarap rengi bir kaşkol gibi sarılsan, ben sana avcılardan kurtulan bir ceylan gibi elektronik, rakamlarla sayılar arasındaki ezeli savaş

Hayat zaten fuzuli bir heyecan; sakinleşirsen öpersin beni belki eski havanda; nar ekşisi havanda; camı da kırarak bilmem kaçıncı kattan atlayıp yere çakılan *kirli bir âşık* mısın nesin ki sen, beni böyle durup dururken, şiir adına *dirty talk*'a sürükleyen her uzvu sikilmiş biri gibi görüyorsun; elbette bir gün orospular da temsil edecek devletleri; pespayeliğe zarf atmakla başlayacak günahın iktidarı, kırık çükler imparatorluğu

İcraatı yok yalvarmanın, tesadüf çünkü meleklerin tecavüzü; ah keşke biraz amonyak olsa, biraz zarafet ve halkın da alabileceği fiyatta kokain olsa; dönüşsek. Gecenin sesinin kesilmesini izleyen saatlerde seviştiysek eğer, kabahat sadece sende. Çocuk pişiren lokantalarda buluşurduk geçtiğimiz yüzyıllarda, yollarda; taze et ve bayat kandan bize sadece tek başına dans kaldı işte. Bir de kahreden hesap. Her birimizin içine gizlenen kasap, gözlerimizi lime lime edip döverken tezgâh üzerinde, bir şiir hatırladım sanki

seni ilk gördüğüm günü. Onu hatırladım sırdaş aklımla; ben aklımla tüm yalnızlığımı paylaşırım, saklamam ondan tuhaflığımı. İnsanlık tarihini özetle derdin bana; kolay: Mağara Adamı ile Mağaza Adamı arasındaki süre topu topu; ama bu şerefsiz sonbahar yoktu olay esnasında, şimdi var. Şimdi suyun kaldırma kuvveti, yerçekimi, merkez kaç bitti; biz başladık. Şimdi sonbahar var. Mağara yine geldi. Kendi mağaranın duvarlarına çiz beni sapı kırık kristal bir usturayla incelikle. Seyrelsin dışarıdaki titreşim ve saat bilmem kaç itibariyle hareket edecek olan taşıtlar.

Onlar bizim suskunluğumuzla hep yaşıtlar.

Cehennemin kuyuları cennetin kalelerinden daha yüksekse madem, düş yanıma, kıvrıl uyu, öyle buruş, yeni öldürülmüş ucuz ama şık – üstüne kan sıçramış, beyaz bir gömlek gibi

Maksadını aşan bir aşk için
Taksi bulamadım, hâlâ yoldayım

Rakıya su katarken beyazlanma hızı gibi seni sevmem
Öyle çabuk, öyle acemi acele, öyle çocuksu

Aslmda suyum suyuna karışmca da beyazlıyor sanki
Bizimkisi sevişme değil, bildiğin bal gibi deprem

Diyeceğim şu ki: Gelirsem kalırım, yaz değilim
Eylülü görsem de dönmem

Bir insan vücudu nasıl parçalanır sisle; temsil ettiğin şokla
yenilenmiş renk, esinlenilmiş porno starı hapsi hepsi
Yaşamıyorsun, sadece acil sipariştin zamanında buralardan
Bahçıvan çiçekleri sulamadı hiç, işeyip durdu aslında o yıllarda

Hırs değil, hırsızdır kalbini kurcalayan
Aşkım ödünç alan, bedenini çalar sen farkına varmadan

Filozof olurum diye çıktım dağa, önüme çıkan ilk hayvan yedi beni

Şansın karanlığını tespit edersen bir seferde
Mühim insansındır kimi eşyalara göre

Sana gece satan kış aşklarını hatırla
Çok saldırgan köşelerde acil çıkış noktaları
Çok saldırgan öykülerde ölen şeyler bir de

Çocukluğu kötü geçmiş peygamberleri hatırla
Hiç belgelenmemiş vücut hücumları
Hiç sevilmemiş zevk ve savaş oyunları
Eline yavaşça dokunan yağmurun büyük sırrı
Açığa çıkarsa ilk öpüşmede birdenbire

Acısından deli gibi içmiş
Bak nasıl da kusuyor kalbindeki yanardağ
Her yer kan, her yan soğuk lav, herkes et içinde

Şansın karanlığını tespit edersen bir seferde
Ağlayarak kaç kez seviştin, onu hatırla
Sevişirken kaç kez hüzünlendin, bunu hatırla
Kaç kez 'seni seviyorum' dedin yeryüzüne

Herhangi biri olmaya karar verdiği gün
Öldürüldü
Kendisini kanıtlayan ihanet, şimdi sokaklarda,
Özgürce dolaşıyor.. belki biraz üzgün

Bir şey düşürürdüm
Serbest bıraktığım sıvılar mesela

Barın asma katından aşağı
Kıpkızıl kızların kopuk düğmelerini biriktirirdim
Arzın Merkezine Seyahat adeta
Güzel köpeklerle kapalı otobanda deli deli oynamak adeta
Gözlerimi kapatıp içime çektiğim yangın ve mazot kokusu
Parmaklarım mikado çöpleri, dağılırdı saçlarda
Garajlar kilitliyse ağlardı otomobilim
Korksam da bilirdim: Parmaklık değil, sicim gibi yağmur o
Seksen Günde Devrialem adeta

Gölgelerle ölü dillerle konuşan arkadaşlarım olmuştu
Koşu mesafesinde buna karşılık yaratıcı soygunlar
Hırsızlar kötü vurulmuştu, birkaç polis çok eskiden yaralı
Kamera kaydmda bankanın son hali – alarm hâlâ çalmakta
Yerde yüzükoyun, elleri başlarında yatan insanlar
Yerde yüzükoyun, hayatları başkalarında batan insanlar
Herkes suçlu, günahkâr
Herkes sevişmekten perişan / bu belki biraz faydalı
Bir şey düşürürdüm
Hep düşündüğüm sakatlar mesela

Bana fazlasıyla kırıldılar, onları hiçbir zaman aramadım
Düşkün olduğum şarkıları sere serpe dinliyorken mesela,
Artistik buz pateninde spiral hareket sonucu inip giden
Denizler Altında Yirmi Bin Fersah adeta
Ya da bir Afrika ağacında dünyaya gelen her kimse,
hiç kullanmadığım bir mektup açacağı kadar mutsuzdu
Evet, gölgelerle ölü dillerle konuşan arkadaşlarım olmuştu
Ceylan derisinden bir perde üstünde oynayan kısa film
Coğrafya dersinden kaçan dağ
Matematiği reddeden herhangi bir sayı
    kadar saygı görmek istiyordu yangın ve mazot kokusu

Bir şey düşürürdüm
İnfilâk esnasında bir süt güğümü mesela
Parke taşları arasında süt ve kan buluşurlardı sonunda
Bir bebeğin annesini emerken dişlerini geçirdiği meme
Öyle büyük bir kundaklama, öyle büyük bir bomba
Sesi ta buralardan duyulurdu, oralarda unutulurdu

Yeni yıkayıp balkona astığım bayrağa et parçaları sıçrardı
Biraz yüz kemikleri, biraz göğüs kafesi ve biraz son nefes
Her yerinden delik deşik bir yaban domuzu saklamıştım evimde
Ormanda saatler her gece birkaç saat geri alınırdı
Bir deste iskambil kâğıdını jokerinden kesercesine bölüp uykumu
Sığınmıştık şimdi pişirdiğim doğum günü pastasına
-İç savaş çıktı demişti yaban domuzu, mum değil üflediğin
Dünyanın Ucundaki Fener adeta

Bir şey düşürmüştüm
Nedir o hayvanın adı
Hani leş yediği halde leşle beslenmez
Çakal
Bir şey düşürmüştüm
Aslında özü çakalken dışı tavşan bir nesne mesela
Sadece yaban domuzlarıyla çiftleşebilen
"Bu gezegene dünya demek istiyorum"
diye açıklama yapan ilk insan
konser esnasında tüm enstrümanların akordu bozulursa birden
nasıl teselli edebilir salonu dolduran karanlığı ve sessiz çoğunluğu
Hiciv biter, mizah silinir, kahkahaya azot karışır
Evet, gölgelerle ölü dillerle konuşan arkadaşlarım olmuştu
Ölen bir dil gibi kimseye görünmeden geriye çekilmişti beklentiler
Her kelime ustası aslında acımasız bir kelle avcısıdır
Yahut rakının kadehe dolarkenki nağmesi
Yahut yalnızlığın dişiliği
Yahut berbat bir aşktan sağ salim kurtulmak
Beyin ölümü gerçekleşmiş bir dil bulmak buna
Nedir o dilin adı
Hani kurulan bütün cümleleri ayrılık manasına gelen
On Beş Yaşında Bir Kaptan adeta
Mokasen ayakkabıları ile aya ayak basan bir mücahit
Uzayın serinliğinde geçen upuzun bir serüven

Güzeldik aslında, bizi tarih yazarak kirlettiler

Bir şey düşürmüştüm
uyurken,
Uyanınca kurşunları saydım
Evdeki kuşları saydım
Evdeki yabancıları saydım uyanınca teker teker,
Her sabah bir eksik iki kişi fazla
Her sabah suyu alkole, huyu cehenneme dönüştüren enigma
Bütün köşelerde bütün bütün tanıdık cesetleri
Yerde yüzükoyun, elleri başlarında yatan insanlar
Yerde yüzükoyun, hayatları başkalarında batan insanlar

Anlattığım masalın sonunda, yardıma muhtaç bir aşk ilişkisi
Anlattığım masalın sonunda, hayallerin bittiği tek hareket
Terk edilmek bir suçsa bu suçu kim üstüne alır
Nedir o vicdan muhasebesinin adı
Hani leş yediği halde leşle beslenmez

Böyle iyiydik aslında, tarih yazarak bizi kendilerine benzettiler

genç gemicinin ölümü

Keman nefesli bir çalgıysa senle sevişirken
bildiğim soruları sor ki susma hakkım olsun

Olumsuz örnekler oluşturabilecek filmlerin sonunda
neden hiçbir Türk ölmez deme; ben dün öldüm ya koynunda
Gemiciler geceleri siyahi kadınlara güvenmemeli
İki meme arasında zehir gibi bir ter
Yaladıkça hastalandım ve ateşim çıktı dilimden, dinimden
On sekizinde haylaz bir delikanlıya yapılır mı bu, sorarım
Birer birer okyanusları kurtarmıştım oysa harita üzerinden

Marsilya'yı açıktan dolaşarak gelen deniz kuşları
boyunlarında tropikal kırmızısı fularlar
pençelerinde elmas bilezikler, tırnaklarında ojeler
Uzakta beliren kıyı boyu yanıp sönen ışıkların sinir harbi
Azgın dalgaları yararak birdenbire peydahlanan ejderler
Suyun hikâyesine gizlice eklediğim, bir gencin hazin şiiri
senin kollarında böyle insafsızca biter

Aileme kısa bir mektup yaz, serseri oğlunuz
bilinmez bir karaya ayak bastı sonunda de,
İlk kez ağaç gördü hayatında, ilk kez toprağa dokundu
Tanımadığı insanlarla kucaklaştı ilk kez

Denizin suçu yok; o, suyun kardeşliği için ortak gönül mavisi
Gözlerimin altındaki de kırışık değil, bildiğin ufuk çizgisi
Gittiğim ülkelerde hep bağıran adamlar vardı
Hiç inmedim gemimden
Duydukça çığlıkları hastalandım ve ateşim çıktı etimden

Ben çok zarif gemiciyim
güzel bir kızın parmağına yüzük takar gibi geçirirdim
palamarı babaya ve mıhlardım gemimi iskeleye tüm ihtişamıyla
ama azgın dalgaları yararak birdenbire peydahlanan ejderler
bana gecenin bir daha gelmeyeceğini söylediler

Şimdi eğil kulağıma ve en sevdiğin şarkıyı mırıldan
Kim yakmış mumla sigarasını ki bir gemici ölüyor
Bir gemici öldü mü de dünyanın uzağında bir gemi batar
İki meme arasında zehir gibi bir ter
O da akar, denizini bulur elbette; bana bu bela yeter

Korsanlar! Korsanlar! Korsanlar!
Çocukluğum esir düştü, neyim kaldı kemandan başka
La isimli bir dostun olsun, Mi isimli bir sevgilin
Olacaksa düşmanın onun da ismi Fa
Sol isimli bir kasabada yaşa ömrünün geri kalanını
Do isimli oğlun, Si isimli kızın
Seni ilk öpen Re'yi düşün arada
Notalar akar, müziğini bulur elbette, bana son selam yeter

Nasıl tozlanır beklemek
hasrete sormadan – büyük küstahlık
diyerek, bitkin
gövdeyi tetikliyor sade ışık

Ben sevgiliyim
ya da benden geriye artık ne kaldıysa,
biraz gri ekmek, değerli küf ve güz
güzdü beklediğim kızın adı evet
ya da adından başka bana artık ne kaldıysa

Büyük küstahlık
Böyle sürekli kuzeye kuzeye doğru batacaksa güneş
fazla süslü gözyaşları, boş laf, boş su ve tay
taydı beklediğim delikanlının adı hayır
ölüm kerteriz alırken hayatı

ya da peygamberlerden tanrıya artık ne kaldıysa

boğaz'da intihar

Sonra başını omzuma koydu
Kötü kadınlara kötü şiirler yazan biri,
Bir tesellinin bile insan kararttığı aşklar yaşadık - bitti hepsi
Sevdim saçlarını, kaşlarını öptüm
İlerde bir kedi, dönüp uzun uzun bize baktı – anlamaya çalıştı
Neydi insanların bu saçmalığı, bu aptal aptal gece ulumaları

Kimi şişeden içer, kimi dertten kederden
New York mu burası dedi
Dedim, bildiğin Sarıyer

Sonra başını omzuma koydu
Kötü şiirlere kötü kadınlar inşa eden biri
Zil zurna sarhoş şilepler ağlayarak geçtiler efendi efendi

Selama çıktı sabah ezanı
Bir tayyare uçtu içinde bin bir çeşit yolcu
Nerden esti bilinmez güzel bir rüzgâr
Dedim, ben gidip bunu şiir yapayım
Dedi, değer mi

Sonra başını omzuma koydu
Omzumu orada bırakıp kalktım, uyusun biraz çocuk
Zaten saysan saysan kaç şiirdir ki bir şair
Saysan saysan bir hayat kaç hikâye
Bir tayyare daha uçtu içinde bin bir çeşit suçlu

Neyse .. Anlatacağım sadece buydu

Beyin harabiyeti dediler, dedim: Sınıf atlamış

Şu uzun şey ne peki
Bildiğin nehir, dediler, gider o hep öyle

Elinde ponza taşı, topuklarına sürtüyordu bir kadın
Eteği sıyrılmış, etek bazen iyidir

Güzel bacaklar hastaneye alınmaz hiç
İstifrağ ederek biten bir kışı korur onlar
Tuzlu su içirtirler
O can acısıyla sevişir kimliği çıkartılmamış bebeler

Devrek'ten bir baston aldım
Burmalı, kartal gagalı, Allah'ın emriyle bedava

Cenaze çoktan kalkmış
Babandı dediler, dedim: Tak! Tak! Huzura gelsin

İnekleri gütmede tüm köy
Ben sağlık ocağında bir sedyede
Bildiğimi konuşuyorum sadece
Ellerine domates sindiğinde düşün beni
Yeşil biber sıkıştığında ellerine

En sevdiğin melek hangisi dediler, dedim: Kuş

Şu kısa şey ne peki
Bildiğin ömür, dediler, biter o hep öyle

Bir hatıra kendini de hatırlar mı acaba
Yağmur kendinden de ıslanır mı bazen

İnsan, sevgilisiyle uzun ve mutlu yaşar
Kelebeklerin bir günlük ömrü hepten yalan

Çocuklar izin alıp bu gece dansa gittiler
Biz de balkonda oturup pirinç ayıkladık
Sonra pişirdik

Ama öyle böyle değil
Kilolarca kilolarca pirinç

Belki aç döner çocuklar, belli mi olur
Nerden baksan dünyada kaç bin fersah onlar

Bir aşk kendini de sever mi acaba
Ayaklanmalar kendinden midir bazen

İnsan, kavgasıyla uzun ve mutlu yaşar
Kelebeklerin ömrü hepimize yeter zaten

mezbahada bir kız var

Attan indim
At biraz yalnız dolaşmalı

Kelimeleri sevmeyen harfler gibi
Ter kokan zarif çiçekler gibi
Bazen esiriyim içimdeki kölenin

Mesela şu kız, hayvanları kaça ayırıyor
telaşa kapıldığında gökyüzü,
Mandıradaki atık süte bakıp
tahmin edebiliyor mu mezbahanın yerini,
kancalara et takılınca nerede gece oluyor
tabancalara el uzanınca kim daha âşık
Peki ama kim daha muhbir at uzaklaşırken
Eyeri gevşekse, dizginleri çözülmüşse
Mesela şu kız, kesebilecek mi kurbanı
Ve satırı vura vura kırabilecek mi kafatasını
Nal izlerini koklayarak bir intihar şiiri yazabilecek mi artık
İlacı kalmadı meşhur hastalıkların, buna kim muhabir
Tuhaf sözler duyuyor kız uykuya erken daldığında
Kurtarılmış yaşam çukurlarında, eldivenleri de kirli
Terk edilmiş binaların yan cephelerine eski sevgili
isimlerinden oluşmuş bir grafiti
yapacak..tı – leşten akan kan yetmedi

Ağır bulut dünyaya düşecektir
At bunu bilir
At bunu bildiği için koşar
At bunun sonunda bunu bildiği için ölü ve özgür

Kızı rahat bırakın
Kız biraz da kendi ölmeli

sudan yürüyerek izini kaybettirirken güneş,
eğitimli köpekler yerine
hayatı taktılar peşimize
kaç aklım, kaç

Eğitmeli eğilmeyi
Yoksa düşer seviştiğin her şey

Severken yumduysan gözlerini
Öperken iklimleri düşündüysen mesela
Sana bir teklif olarak sunulduysa masumiyet
Uyurum sanıp uyandıysan uykunun en mahrem yerinde
Fuzuliyse artık ismin, cismin hacmini kaptırdıysa ite çakala

Eğitmeli eğilmeyi
Yoksa düşer öğrendiğin iktidar

Vaktim olsa yeniden başlardım yağmura diyorsan
Vaktim olsa yeniden yazardım tanrıyı diyorsan
Vaktim olsa yeniden tasarlardım aklı diyorsan
İçindeki elmas kaç kıratsa da hâlâ bildiğin taş o taş

Eğitmeli eğilmeyi
Yoksa birileri durup dururken haklı çıkacak

şimdi derse başlıyoruz
          diye seslenirse içinizde bir şey,
öğrenilecek tek bilgi kalmıştır, o da özlem

ya bekleyecek ya da gideceksindir
beklesen, beklediğin sadece sıkıntı
gitsen, gittiğin herkesin bildiği avuntu

insan, sadeleşmeye önce aşklarından başlar
geriye kalan tüm hayaller zaten hep gürültü

gözünüzün önünde bir hayvan ezilse mesela
ne eksiliyor sürekli saklandığın ormandan

Teşkilattan şikayetçiydik abiciğim bizi hicaz bozdu
Lüzumsuz münakaşaların haddine mi bu
Oturup efendi gibi içecek sonra usulca sevişecektik
Sevgili dediğin lakerda gibi olmalı mübarek
Soyunup uzandı mı şöyle, tarifsiz bir iç gıdıklanması
Sutyenin askısı kaydı mıydı da
Meseleyi anladım ben, anladım
Bizi rakının üstüne memleket muhabbeti bozdu

Yok, aslında ben iyiydim beni o hatun bozdu
Hem ten rengi çorap, hem müzeyyen'den açık saçık şarkılar
Bir de kardeşim o nasıl devire devire kadeh tokuşturmalar
Eğilip kulağına söyledim selim'e, kalkalım biz oğlum
Kalbe güzel de racona ters, beni o son bakış bozdu

Göz dediğin yerinde durmalı ağa, değil mi ama
Var mı öyle delikanlıyı uluorta yerde ayartması
Siyah da sayılmaz o saç, bildiğin gece karartması
Bir de çocuk gibi masa altından elleşmeler
Bir de çocuk gibi omuzu omza değdirmeler
Yakışmaz bize selim, kalk sahile inelim
Rüzgâr insafa gelip de açar kafamızı belki biraz
Benim asabımı hayatın ta kendisi bozdu

Ne ağlaması selim, gözüme toz, az da balyoz kaçtı
Öğlenden başlamayacaksın bu merete kardeşim
Askerdeyken çarşı izninde de görmüştüm böyle bir kız
Ufaktı, cahildi, ama doğruya doğru güzel orospuydu
Ana kuzusu da yapar insanı, baba katili de, öyle bir vaka
Neyse, eski uzun hikâyeler ömrü kısaltır
Yakışmaz bize selim, kalk sahile inelim
Kaç yaşındayken ilk kez ismimi öğrendim,
sana onu anlatırım
Ben dalga misali gelir arada çarpar çarpar dönerim, korkma

Bir de kardeşim o nasıl devire devire kadeh tokuşturmalar

Sana kötü adam diyorlar
Araştırmalar hâlâ sürüyor

Sevdiğini siyah beyaz bir pornoda yakaladın
Dizine kadar çizmeleri vardı, gerisi çıplaktı
Çizmeler İspanyolcaydı, teninin ana dili çoktu
İstismara açık bir geceydi, hava uzunlamasına soğuktu

Kimi fizik kanunları ters düşer ya kimya kurallarına
Mesela ela rengi hiçbir eşya yoktur çünkü eşya yoktur
Mesela tekrar ettikçe asıl anlamını kaybeder vicdan
Sevişirken derisi soyulan insanları seçeceksin der tabiat
Sen buna rağmen sürekli alkol alırsın
Sen buna rağmen sürekli aynı isimle dolaşırsın, aynı bedenle
Kurtlar dolunaya tırmanacakları merdiveni dayarlar göğe
Kırbaçlar şaklar, birileri bağıra bağıra kan doğurur
Mesela dünyada hiçbir canlı yoktur çünkü dünya yoktur
Sen buna rağmen sürekli alkol alırsın
Sen buna rağmen sürekli alkol alırsın

Gülüşmeler Arapçaydı, kafası kesilen bir lider
gibi içindeki sonbahara rastladın, der
tabiat
Kırbaçlar şaklar diye üstelerken koro yeniden
Ruhunun midesi bulanır, ayakları karıncalanır acının
Unutma ki sevdiğini siyah beyaz bir pornoda yakaladın
Aşkın siyahiydi, bembeyaz bir yabani abazan altında
Hardcore bu işte, telaşlı melankolinin ta kendisi
Varlığında aşkın zerresi kalmamış mahallelerde büyüdün
Sabahları ev soyanlar akşamında birilerini bıçaklardı
Annen kahvaltını hazırlar, sonra otobanda işe çıkardı
Baban cam kenarında tekerlekli iskemlesinde toptan felçli
Öğretmen sayardı bakın bu A, bakın bu B, gerisi lüzumsuz
Baban genel grevde sakat kaldı, yüzüne panzer çarptı
Annen senin için, eviniz için henüz kırkına gelmeden orospu
İstismara açık bir geceydi, hava uzunlamasına soğuktu

Neden her ailenin büyük bir sırrı vardır
Ve evlatlar, torunlar neden bu sırla terbiye edilir
Minnet duyulan masal mıdır veya efsane mi
Ve aslında büyüyen her çocuk
o sır yüzünden hep suçlu, hep borçludur

Sana kötü adam diyorlar
Araştırmalar hâlâ sürüyor

Uçsuz yollarda otel, kayıp kasabalarda market ararken
Açık satılan ucuz, tatlı şaraplarda karşılaştığın sinekler
O güne kadar okuduğun kitaplarda, izlediğin filmlerde
Bir ishalin sapladığı sancılar gibi şarkılarda
Peşi sıra gittiğin o kalp, yani kimsenin bilmediği kıta
Bambaşka kültürlerden kendine adadığın tapmaklar
Bir ağacın kaç dalı, kaç yaprağı olduğunu oturup saymak
Mesela tüm bilgilerin yol açtığı saçma iç kanama
Mesela sessizliğin akla etkisi yoktur çünkü zekâ yoktur
Sırlar seni sürükleye sürükleye götürür
Sırlar seni zamanın derinliğinde öldürür
Ve aslında büyüyen her âşık
o sır yüzünden hep utangaç, hep ölüdür

Üzülmemeli, yalnızlık ikna edicidir
Yalnızlık kötülüğü kanıtlıyor, ardından öldürüyor
İstemesen de zararlıdır melekler
Sana kötü adam diyorlar
Araştırmalar hâlâ sürüyor

ü n i v e r s i t e   o t o b ü s ü

Bıçağımı dudaklarımda bileyledim az sonra şarkındayım
Yağmur öyle çok ki sanki ters okyanus, elbet farkındayım

Sıkı sıkıya kapatmışsın bedenini, ruhunu bulmaksa kaza
Sanki biri var, gittiğin yolda adalet yok diyor
Kuzgunun tüylerinden kayan damla siyah mı mavi mi
Esmerlere rakı çok fazla yakışırmış, bunu şimdi anladım

Terazim üç kefeli, şaşırma, üçüncü kefede kefenim duracak
Bu gelen otobüs benimki değil, beklediğim durak salıncak

İleri geri gidip gelen bir dünyadayız, dönmüyor aslında
Bak, şu paçalı güvercinler de bir ileri bir geri
Bak, evimizdeki huzursuzluk da öyle
İleri geri gidip gelen hayatların dansı öğrenilmiyor işte
Sen sağ adımmı atsan o sol adımını atıp öne eğiliyor
Sen sol adımını atsan o parmak uçlarında yükseliyor nedense
Uyumsuz ve sahte ne kaldıysa sadece bizi seviyor

Sanki ikimizden biri var, o çağırdı mı öteki hemen yolcu
Topladığı bavulu tekmeliyor, kediyi tekmeliyor, suyu tekmeliyor
Özleyebileceği her şeyi tekmeliyor ve durağa iniyor
Bu gelen otobüs benimki değil, benimki sabaha karşı geçer
Nasılsa benim bindiğim otobüslerde boş yer çok
Başına kâğıttan eşarp bağlamış bir genç kız görmüştüm
Üstünde leopar dersinden kırmızı bir mont ta seksenlerden
Sorbonne'dan mezun sanki gözyaşı döktüğü tek gözü
Diğer gözü sevgilisini terk eden sıradan bir köylü, yazlık işçi
Cam kenarına oturmuş, mütemadiyen dışarı bakıyordu kız
Dışarısı bildiğin şehir: Kapkaç, dalavere, iftira ve melankoli
Dışarısı bildiğin cehennem: Özürsüz erkekler pazarı
Elinde saatler önce bir kez ısırılmış bir simit

Sahici mızıkam olsa çalardım onun için
Sokaklarda döve döve öldürülmüş bir müzisyenin şarkısını
Zaten kız da o yüzden gidiyor, çocuğun cesedi üniversite girişinde
Biber gazı, tuz ruhu, siyanür, cop ve hakeza sosyal sevgi gösterisi
Sanki ikisinden biri hâlâ var, o itiraz etti ikisi de birden isyankâr
Bak, evimizdeki huzursuzluk da öyle
İleri geri gidip gelen bir dünyadayız, dönmüyor aslında
Zamanın suçunu kanıtlamaz, zamanın suçunu üstlenemezsin
Sessiz sessiz uzaklaşmak hep o yüzden ziyankâr

Otobüste yaklaşıp o güzel kıza, şöyle demiştim
Sıkı sıkıya kapatmışsın bedenini, ruhunu bulmaksa kaza

Evet, bir sevdiği siyaseten katledilmiş kızlarla sevişilmez belki
Ama bizimkisi yas tutmak gibi bir gönül ilişkisi
Biber gazı, tuz ruhu, siyanür, cop ve hakeza sosyal sevgi gösterisi

Bugün bu durakta yeniden otobüs beklemekteysem
Yarım kalan danslarda müzisyenler öldürüldüğündendir kuşkusuz
Çünkü müzik susturulmuştur
Sen sağ adımını atsan o sol adımını atıp öne eğiliyor
Sen sol adımını atsan o parmak uçlarında yükseliyor nedense
Kimse müziksiz dans etmeyi beceremiyorsa evrende
Kimse işitmediyse kendi içinde çalan orkestrayı

Artık ne fark eder, o otobüs gelse de olur gelmese de

Bir gün tercüme edilemez bir şeye dönüşürsek
İsmimi sana bırakıp dönerim geldiğim yere
O zaman ikimiz de anlarız ki tanrı vaatte bulunmaz
Sadece ayrılıktır bizim bilip bileceğimiz tek terbiye

Tuhafıma gidiyor nedense hep böyle yağmurlu akşamlar
Herkes yeni doğmuş gibi ağlaya ağlaya koşuşuyor
Rüzgârda ters dönen şemsiyeler, etekler, ters dönen erkekler
Tezgâhının üstüne kapaklanan herhangi bir küçük satıcı
Hani sözdü yağmur şehrin kalbini kırmayacaktı
Hani yağmur güzel bir tabiat şiiri misali başlayacaktı
Hani yağmur iyi bir temenni biçiminde bitecekti
İlk çocuğumuzun adını fırtına koyacaktık sözdü hani
Bunlar senin iddiaların
Benim üstümden mutlu olmaya gönülsüz bir gökyüzü geçti

Bunlar senin iddiaların
Benim esir düştüğüm savaşlar çoktan tarihe geçti
Doktorlar, artık senin bütün organların kalp olmuş diyorlar
Doktorlar, her kalbinin çarpış hızı başka, onlar artık
birbirlerine çarpa çarpa çalışıyor diyorlar
Birden bakıyorum ki yine yağmur şarkıları çalıyor
Sabahlara kadar içip zırlayanlar bu şarkıları paylaşıyor sitelerde
Hepimizin en az bir kere gidip gerçekten ıslandığı bir yağmur var
Bunlar senin iddiaların
Benim şarkılarımı şimdi sahipsiz cenazelerinde söylüyorlar

Ama bunlar senin iddiaların
Yoksa yeni yerleştiğim aşkın amazonu, musonu beni üzmüyor
Doktor dediğime de aldırma, onların hepsi unutulmuş şiirler
Bile bile insan harcayan mısralar, imgeler onların hepsi
Hani sözdü kimse kimsenin yalnızlığından medet ummayacaktı
Hani yağmur aldatan sevgilinin ardından bir Fatiha gibi okunacaktı
İlk kez seviştiğimiz günün adını milat koyacaktık sözdü hani
Bunlar senin iddiaların
Bunlar senin irtifan, senin rakımın, senin menzilin
Benim okyanuslarımdan sana benzer çok Akdeniz geçti

Sen de üzme kendini
Çık, sokak kedilerini besle eskisi gibi
Eskisi gibi dolaş tek başına, yağmurlar ara
Mağaza vitrinlerindeki cansız mankenlere sor: Sözdü hani

Kurtuldum cerrahların elinden; sistematik şoklar
ve sadece işaretlenerek bırakılmış silik vücutlardan
Tüm meyvelerdeki bu eter kokusu, bu organik liman
terk edebildiğin lisanlarda bir nebze hayat buldu

Klinik bulguların başladığı anların hatırına
topluca çektirilmiş suçüstü resimler, işte onlar
istenilen tahlil sonuçları çerçevesinde berbat olan:
Üzgün akademisyenleri sevmiyordun ya,
İnsanın uzantısı bir tabiat olayı gibi seyrederken
içinden sızan o ağır duman – yıprandın haliyle.

Açıklamaları gecikiyordu cennetin,
Başlı başına bir dram, başlı başına bir intikam hissi
Radyolarda eşzamanlı çalan çocuk şarkıları
Bir geyiğin dönüp gülümsemesi
Bir mücverin ısırılırken çıtırdaması
yahut şehre yayılmış megafonlardan isyan anonsu
terk edebildiğin lisanlarda bir nebze hayat buydu

Kurtuldum cerrahların elinden;
Öldürülmüş bir hasta gibi sürünerekten
Sokuldum dünyaya ilk kez usul usul
Döktüm bir şişe gazı ve limonluğu değil
ameliyathaneyi yaktım

bunu da böyle bil

Vicdan, ses çıkartmadan çalışan bir makinedir
Yetişkin mikroplarla dolar taşar beden
Nakit ödemek gerekir ya mutluluğu
Göz, yağ gibi üste çıkar su gibi yüzünde
Sevgilin, senden başka kimlerle sevişmektedir

Her şey hatırlanılır, bir tek koku unutulur
Kokuyu unutmamak için binlerce not tutulur
Vicdan, ses çıkartmadan çalışan bir makinedir
Gelip geçici aşklar yalnızlıklarla sakinleştirilir
Öyle susamışsındır ki okyanus içsen kâr etmez
Ağaçlarından utanan bir ormana dönüşürsün
Her şey hatırlanılır, bir tek koku unutulur

Telaşlı kuşlar önlerine çıkan ilk yere konarlar
Hep konacaklar
Benim tekelimde değil şehrin mavisi, göğün şarkısı
Sadece senin tesellin, bundan sonra tüm olacaklar

Kanlanmış bir ağız gibi açılıp açarken ağaç
iyiliğin derinliğinde uyur ölülerin emirleri
Sis, tabiatı toza boğar ve sesin emzirildiği
tanrının hep reddettiği bir cinayet yeri

Yıpranır akarken ırmak veya yıpratır bildiklerini
İnsandan insana geçen gece huysuzlukları
Sürekli üsteleyecektir yalnızlığın kimliğini

Ölüler ipucu mudur yoksa kanıt mı tanık yoksa
Kanlanmış bir ağız gibi açılıp açarken ağaç
Suda boğulan biri uzatırcasına elini uzattıysa gövdesini
Sabaha karşı gelip dayanır dibine ağacın
Ve son nefesini vererek kurur orada ırmak
Uyur ölülerin emirleri

k a ç   t a v ş a n   k a ç

senin önce bir iş bulman lazım!

Çok sinirlisin: Sinirlerin büyümüş; biten sadece ilaç.

Kayıklar gelip gelip rıhtıma çarpıyor; pıhtılaşan sadece kara.
Uzanıp sessizliğe bak güzel mi diye; aşk yüzme bilmez.
Eğilip yola bak uzun mu diye; yabancılar geceleri sevilmez.
Endorfin kolektörü bir mazgaldan geçerken lazer ve tayt
Nereye değince kırılıyor ışık ve şu uzak gezegen.
Verilen karara, varılan tanıya hangi masum muhtaç.

Bir suç unsuru kesici, delici her duyu – içimiz
arza teğet geçerken.
Büyük uydular, büyük uykular, bütün kirli duygular
sabıka kayıtları mesela. Çocukken öldürdüğün hayat.
Hayattayken öldürdüğün çocuk yahut.
Kaç tavşan kaç.

Çok sinirlisin: Sinirlerin büyümüş; biten sadece ilaç.
Amacını aşmış bir hayvan gibi yaklaşırken suya, endişeye
entrikalar, her yeri saran korkunç fabrikalar, din
dudaklarında palazlanan yeni yetme bir mafya sanki plazma
Daha ötesi yok bu şehirlerin
Daha öncesi de. Paketlenir her armağan.
Laçkalaşır ilaç.

Uzay boşluğu kriz geçiriyor belleğinde – sen buna tanrı diyorsun
Delilerin inşa ettiği mabetlerde kayboldun sadece. Ucuz kristal.
Hepsi bu
Hepsi taştan kum dilenmek yahut totemden inanç istemek biraz
Tam bele denk gelen yerinden çat diye dağıtınak omurgayı
        tek hamlede, hoop kaptın, tak darbe, çaat!
Çok sinirlisin: Sinirlerin büyümüş, biten sadece aşka ihtiyaç!
Kime, neye borcun var; kimden, neden alacaklısın bu kadar
Tedavi görür gibi görüyorsan beni
Ve uzaylıları bekliyorsan uzun uzun göğü kurcalayarak
Kaptanın seyir defteriyse senin de okuduğun son roman
Sen kafanı yukarı kaldırdığında her mahlukat ölüyorsa orada
Bitkiler çürüyorsa veya su buharlaşıyorsa taklalar atarak
Hemşirelerini çağır - - biten sadece ilaç

İyileşmen kimseye yaramayacak – sen sadece hükme açsın
Keserken ekmeği bile kanatırsa eğer bıçak
Durma. Tavşan kaç. Tavşan kaç.

Sana içki yasak değil ama içki yok
Aşk yok ama, sana sevmek yasak değil

Alacağını alabilsen meziyetten
Kapatacaksın deliliğe olan borcunu

Sebepsiz yere sessizliğe çullanacak ordular
Harflerin de kara kökünü bilen
Darp, gasp, taciz yıllar boyu
Masanın üzerinde bilekten kesilmiş bir el
-eldiveni hâlâ parfüm kokmaktaysa
Buğday çuvalları arasında muhbir bir fare
-beatbox eşliğinde dinamik, karanlık, özel
şahsi ritimleriyle yalnız kendine troll
Bunlar hep gri hakkında söylenenler

Dön de bir bak zamanın bulanık hafızasına
Kardeşinle aynı rahimden gelen sen karındeşen
Aynı yol, aynı kanlı geçit, hep aynı renkte et
ve o ilk nefeste fren
Sana özgürlük yasak değil ama özgürlük yok
Yok cesedin masumiyetiymiş yok ruhtan tasarrufmuş
Yok bellek atomuymuş bak yok ortada yeni bir şaheser
Sevişmeyi özlediğin anlarda kalp midir ertelenen

Uzakta bir motor çalışıyor / hantal, trilyoner
Yarı çıplak delikanlılar mazot, pas, yağ içinde
Yoksulluğun bağımsızlığıyla küstah
Yoksulluğun içgüdüsüyle kibirli ve serbestler
Cıvatanın yanından söktükleri somunu
            fırın tezgahındaki bir somun ekmeğe döndüren
            metal göz, kızgın beden, ağır dil

Yüzün ıslak her dakika
Ağladın mı, terledin mi, belli değil
Beni korkutan bir yenilgiden geriye
      sadece bu görüntüler kaldıysa şimdi
Sabahın geç,
      gecenin erken saatlerinde istemeden kullandığım tek fiil
      'bilmek'; içimdeki içindeki gerçeği bilmek
Aşk yok ama, sana uzaklaşmak yasak değil
Sana uyumak yasak değil ama itaat ettiğin rüya yok
İşte sise güvenenler, sise inananlar, sisle büyüyenler
Bunlar hep gri hakkında söylenenler
Şehir ılık yağmur ve nemli beton kokuyor
Özlediğim, bir tutam huzur, bir çimdik keder
            gibi yaz sıcağında
            sokulmak sıfırdan yanına

Yani yeni yazılmış şiirler okuma arzusu
koşulsuz bireyin mutlulukla imtihanı
Yani yeni seslendirilmiş bir şarkıyı öğrenmeye çalışmak dinlerken
bambaşka ülkelerin radyolarına sığınmak
Koşup gidip damlatan musluğu kapatmak sıkı sıkıya
Yahut örtmek pencereyi fırtına yaklaşırken
Saçların çocukluk battaniyem kadar yumuşak diyebilmek sana
Yüzün ıslak her zaman
Sana yıkanmak yasak değil ama suya hiç inancın yok

Kim cesaret edecek kalbin mağaralarında saklanmaya
Vahşi öpücüklerden, düşman kazanmış sevinçlerden sonra;
Bilim gelişse de hislerin daha ileride dedi mi sana da dağ
Kaybolan kuzular, keçiler, koyunlar var burada
Boyunlarındaki küçücük çanların çığlıklarını duyuyorum
Adını asla öğrenmeyeceğim bitkiler, otlar yumağında

Sanki neden dini reddeder muamma
Kaç sevişme ardından çıkıp teslim olur tenindeki dövme gerilla
Telafi için gelmiştik kafi derecede kin nedeniyle tutuklandık
İnkârın ardındayız, kılıcımızdaki kan yobaz şarabı
Onların cesetleri sarhoş etti bizi ey hayat
Gerisi güzel hayaller, gerisi hep bir daha sevgilim bir daha

Sana slogan yasak değil ama artık halk yok
Halk yok ama, sana artık devrim yasak değil

Bunlar hep gri hakkında söylenenler

Uykumu bölme bu gece, hakkın yok
Rüyamı yorma bu gece, hiç fikrin yok
Aklım yok, uyurken seni gizlemek istesem
Nereye koyarım ben seni yastığım kirliyse

Ve her şey adım adım hayatla tüketiliyor
Atlayıp atlara güzel şeylere gidilmiyor öyle kolay öyle
Atlar güzel, sen güzel, mana güzel, yatak da güzel
Ama insan bunlara yetmiyor

Haydi gel bu sefer de benim kanatlarıma tutun
Yerden yüksekte, gökten alçakta aşk fena değil
Son sözünü unut birden, eğ başını, yutkun,dinlen
Varsay ki yer ademdir gök havva öyle kolay öyle
Tutkumdun de bana, tuttumdu de bana
Tüm bunları tek bir kelimeyle söyle
Bırak aç kurtlara kalsın o sahte elma
Uykumu bölme bu gece, hakkın yok

çiçek gibi gül

Ağacın etini görüyor musun
            diye sorarsan bana – az önce
bir merhabanın peşinden gitti saf mezbaha.
Kuşların tüm tanrısı o kadar.
Adlar gibi. Her insan ezberlenmesi kolay duadır.
Kısa bir dua.

Yükseltiyi teşvik edersen eğer
Avuçlarını dirseklerine ve aynı anda
            bileklerini parmak uçlarına değdirerek
güneşin kızgınlığı sadece dünyadaki sulara
            diye seslenirsen bana – az önce
kımıldayan eşyalar içindi siyanürün midede buharlaşması.
Kuşların tüm hükmü o kadar.
Silik, iyi basılmamış mühürler gibi.
Her insandan lezzetli yemekler yapılabilir.
Önceden güzel kurulursa sofra.

Ayrıntılara inen kabusların gölgesini dillendiren
o kafası kırık ortaçağ şairleri mi yalnızca.
Her şeyi eleştirmeyi iyilik sanan arkadaşların var.
Her hastalığı felsefe sanan arkadaşların var.
Taşın altına böcek, böceğin içine korku,
korkunun derinliklerine cevaplar saklayan tabiat
Tenisçi tedirgin: Raket patladı, top kırıldı servisi karşıladığında
Ve meteorlar saçma saçma yaklaşıyorlar karşındaki ağaca
diye bağırırsan bana – bir an önce
geceyi hafiye tut, takibe alsın meyveyi.
Her fısıltıyı Fatiha sanan arkadaşların var.

Sen de benim gibi çok tanrılı dine geç, o zaman hayat kolay.
O zaman hayat, sahibi bilinmeyen küçük ama şirin bir arsa.

Bugün bir yağmur vurmaya gideceğim: Cebelleşemez.
Sağanağa dönüşmeden öldürmem şart suyu.

Bir efsaneye göre, buranın çocukları hep kısa kalırmış
Bir eczaneye göre, bunları hep ben uydurdum bile bile

Reçeteyle satılan sonbaharlar zorluyorsa insanları
sevgilinle oturup lityum hakkında konuşmalısın bir kere de,
kombinasyonlara dikkat etmeli, sana biraz mahcubiyet yetmeli
Mesela yılda ortalama kaç bıçak darbesine muhataptır kalp dersi
Ve aşktan bunalınca yardım almak için mezarlığa gidilir mi
Gördüğün ilk rüyayı hatırlarsan onun içine inilir mi, de bana,
Uyku da okuldur: Devamsızlıktan ölür ya gözle görülen
Son öpüşte dudak iziyle sonsuza dek kabuk bağlayıp örtülen

Herkes hediyelik biblo gibi giriyorsa yatağa
Sevişmek matruşkadır, açtıkça başka tenler çıkar
derinden çok derinden
O yüzden mutluluk oldum olası kötü, huzursa o yüzden sinsi

Rock'la başlayıp cazla sürecekti sürünmemiz çukurda, oysa
Kontrol ettim, Pink Floyd'un bütün şarkıları hicaz makamı şimdi

Mamafih,
Bir yer olmalı mutlaka, ölülerin baştan öldürülüp yeniden dile geldiği

haftalık bulantı raporu

1.

Uzun bir su akıyor üstünden büyük gövdenin

o ise, çömelmiş; kırık birikintilerine
sorusu olan kıpırtılara bakıyor.
Yaralı hayvanlardan yalnızca bir tanesi öldü.

Fazla yaklaşırsan da evin damarları görünüyor.
Her tuğlanın merkezinde iddia sahibi bir cenin.
Bütünün ötesindeki izdiham – Bütünün ötesindeki kafatası.
-Teslimat yapıldıysa şimdi biraz uyunabilir belki
Beklemek, mişli geçmiş zaman için fazla medeni
Kim bilir, kibirli bir hasta gibi iyileşmenin içinde erimeli

Diğer hayvanları gece gece
sokağa bırakmış bizim çocuklar
Ölülerini yalayarak yıkayan yasadışı örgütlerden söz ediyorlar

nasıl suratsız bir pazartesi

11.

İçmiş ya
-Sublimal mesajlaşıyoruz sevgilimle diyor
Bir girdabın maliyeti kaçadır tabiata
tek onu bilmiyor

Varsa yoksa
jumpstyle dansçılar arasında kanatlanma arzusu
ayağın bir ucu değiyorsa sokağa, tabanla gireceksin rakibe
mücbir sebep diye de bir laf öğrenmiş hukuk okuyan yalnızlıktan
kaza, afet, tevkif, temsil hakkı – kafa da bulanık haliyle
Hiçbir şaire yaranamayan zayıf mana misali
                    dolanıyor ortalıkta

eski haftaları kazarsan tarihi eserdir orada çürüyen salılar
çünkü onlar doğuştan Asyalılar

111.

Sosyal medya arıyoruz cangılda, henüz bulamadık
Gemicilerin haber bülteni gökyüzüdür derdiler eskiden
Şimdi her şeyini saklıyor insandan uzay, tanrı ve ten
Günlerden çarşamba olmuş, hâlâ ayılmadık – bir maymun
tırmandığı dağı muz ağacı sandıysa eğer, biz de örtünürüz
yeni keşfedilmiş hayvan postlarıyla sil baştan – işte
güzelim kayınlar, meşeler arasında tazyikli gökdelenler,
residence'lar, çimento kanyonlar, betondan çağlayanlar,
özel soslarla tatlandırılmış yapay yalnızlıkların markajı
yağmur ormanlarına giderken yanına şemsiye alan salak ülke
ve fakirliğin para ettiği bir dünya düzeninde köylü sosyetesi
Günlerden perşembe olmuş, hâlâ ayılmadık – bir kadavra
giriyor kadraja: Diyaloglarını palavra sanıp da unutan.

Sosyal medya arıyoruz cangılda, henüz hiç işaret yok
Tank paleti izlerini takip ediyoruz birbirimizin suratında
Aile Gay Bahçesi'nde

Her kıpırtıyı sevgili sanıyoruz ya
Ona üzülüyor mümessil

IV.

Bir vinç önünde resim çektirmişiz gençmişiz
Arkamızda deniz enkazı, en yakışıklımız bugün yok

Mesaisi biten bir aşk gibi memleket
Şimdi herkes sevdiğinin yanına gidecek

Kepenkler inip dükkân kapandı mı cuma
Kim patron kim işçi belli değil ne güzel
Belli belirsiz bir yığın et

Kimileri toplanarak çoğalır – bu ne sürpriz
Amipler bölünerek çoğalır – bu ne küstahlık
Aptallar üreyerek çoğalır – ona ne şüphe

Kadavra arama dedektör köpekleri
cumartesi-pazar meclis tv tatilde

Beni bir tümör emzirmiş şimdi öğrendim
Hasar çok Hasan

Yuttuğum sütün rengini hiç göstermediler
Kendimi kime sorsam sessizce balığa çıktı
Meyhanelerde hep tek başıma bıçaklandım
Donunu, çorabını çitilerken ağlayan adam
Dışarıda devamlı dayı, evde devamlı omlet

Bu insanlar bu sinemalara neden gider
Bu insanlar bu şehre neresinden girer
Üç kuruşa beş bela geçici işler mucidi adam
Dışarıda devamlı kayıntı, evde devamlı hüsran
Hasar çok Hasan

Tespihim, yüzüğüm ilk görüş günümde o kızdan
Hani adını menzil koyduğum yar
Bir daha hayattan medet ummadım ne de bir haber var
22sinde girdim, 15 sene yattım kalktım yattım kalktım çıktım
Uğruna kuşlara bakmayı unuttuğum davam
Ağzını jilet açmayan adam
Dışarıda devamlı büyüksün abi, evde devamlı küçük insan

Beni konuşturup da boşuna arızanın yerini arama
Hasar çok Hasan

çıplak mendil

Ay ışığı süründüğü yerden kalkıp iki ayağı üzerine
Uluya uluya yırttı beyaz gömleğini kabaran göğsüyle

Gözlerinden iki damla sır damladıysa biriktirilmiş şarkılara
Çatlayan kasların, infilâk eden bir yüzün kuru sıkı çarşısı
karıştıysa – aşk bir rivayettir
Aşk bir cinayettir aydınlatılmasa iyi olacak

Her eşyayı köşe bucak kurcalayıp gökyüzünü arayan çocuk
Marinadaki tekneler sırasıyla açılacak denize
Seni birinci seçecek ufuk çizgisi yahut alın yazısı
İkisinin de menzili rota sevmedi – gülümsesen iyi olacak

Lorca'ya diklenen horozlarla karşılaştım günün ilk ışıklarında
Yalayıp dağların en keskin dillerini
Ellerimin ucundaki kalelere düştü güneş ve çıplak mendili

Tek başına yüzmeye gidenlerden korkacaksın, dönmez onlar
Örse yatırılan bir başı
Dövsen de bakışlarındaki çekiçle – su fedakârdır
Yaralara anlatacak masallar yazar herkes uyurken

Şiirler de rüya görür
Meleklerle cinler içip içip karşılıklı deli dans ederken
Evet, gülleri ben soydum
Evet, tabiatı ölü veya diri getirin diyen de bendim
Aşk bir cinayettir aydınlatılmasa iyi olacak
Bir Endülüs Köpeği Akdeniz'e indiğinde Bizans'tan
Marinadaki tekneler sırasıyla açılacak denize
Bir etten makas kayıp kesecek şarap kokan köpükleri

Manadan kopup ayrılacak en sevilen kelime
Adının tüm harflerini işleyeceğim kan ile çıplak mendilime

bir bardak ılık su

Alkol değil masamdaki
Serum şişesi ya da iki ünite kan son anda yetiştirilen–

Kalbime dargın olanlar nerede inzivaya çekildiyse
Oranın mezeleri tazeydi ya, hepsi geçti gitti,
Çepeçevre Anglosakson işverenler, dişleri sivri esmer sevgililer
Ben bir çocuklara bakıp geleyim deyip ölenler

O büyük yanlışlıklardan sonra hep düşündüğüm biri var
Ellerine ahududu sıçramış hem dilsiz hem de kekeme biri
Her önüne gelenle yatan tuhaf bir serseri
Yazdığı şiirleri okumayı reddettiğimde
                    bana bir bardak su verdiydi
Bir bardak ılık su
İçi dağınık bir su, aklını kullanan bir su, biçimi dağınık bir su
Sırtında ırmak taşıyan dağlar neden şehirleri sevmez ve yaklaşmaz
Büyüdüğümde fuzuli israflarla dolu bir hayat kuracağım
Dağlara karşı, bir bardak ılık suya karşı
İlk provasına geç kalınmış tek kişilik oyun gibi işlek caddeler
Vızır vızır insanlar, apar topar otomobiller
Ama alkol değil masamdaki, diye söyleneceğim
Gövdesinden utanan gölge o
Sahipsiz sayılmaz, sadece külfetten mağdur
Meşgalesi suçun yürürlükte kalması meselesi
Yaklaşıp yakından baktığın bir taş ölüsü
Yaklaşıp yakından baktığın bir arkadaş ölüsü
Bir anda karışır ya meyhane, karşılıklı sataşmalar derken
Ayağa kalkıp birbirlerine giriverirler tekme tokat
Sokağa taşar gecenin enayi kırmızısı

Bir bardak ılık su için
mermerin damarları kesilir
Yaklaşıp yakından baktığın bir baharı özlemek bazen
Yaklaşıp yakından baktığın bir uykudan uyanmak
Kalkar kalkmaz yatağını toplamak, odayı havalandırmak
Yaklaşıp yakından baktığın tuhaf bir hayal gibi
İçi dağınık bir su, aklını kullanan bir su, biçimi dağınık bir su
Berrak yahut bulanık – tadını hiçbir zaman bilmek istemediğin

Ama alkol değil masamdaki
O bana çarpan dalgalardan artakalan geçici bir ıslaklık sadece
Birkaç damlanın kısa özeti, birkaç damlanın büyük güzelliği
Bir bardak ılık suyu hatırlatan bir şey o
Döküldüğü yerde kurumaya mahkum eski bir aşk
Kuru dudaklara hayat veren etkisiz bir zehir
Yaklaşıp yakından baktığın sana benzer bir şehir

Bir bardak ılık su

Uzatıldığım unuttuğum
Şimdi hatırladıkça içtiğim

İnsan neden konuşur Saçmalık
Sadece sessizlik kalıcıdır
Tek bir kelime bilsem ömür boyu yeter
Ki ağzımı açıp onu da demem

Bu kule dün burada yoktu şimdi var
Garez nedir bilmiyorsa mevzu derin
Yalnızlık uçucu maddeyse değişecektir intihar

İşte, tahammül sınırı için sese haz lazım
Al, el kadar içimizdeki ıslak makas

Tek kanadını kaybetmiş melek nasıl uçacaksa
Nasıl soğuyacaksa artık yaz
Uzayıp gidiyor yalanlarla beslediğimiz siyah
Silahını yavaşça yere bırak ve teslim ol
diyor
Her gece binlercesi birdenbire açılan pencere
Bu kule dün burada yoktu şimdi var
Kurgu bütünlüğünün hizmetinde tekrarlar

Çatışma başlayınca öleceğiz mevzu malum
Peki ama, kalbin çocuklarına kim sahip çıkacak

son buluşmamız

Sen hangi harfi tutuyorsun

Mesela ressamların ufuk çizgisi yoktur
İnsanların kopan kafaları için şiir yazarken zarifse hâlâ kuş
İlk kez senin ettiğin yeni bir küfür gibiyse sevgilinin gözleri
Tarifi zor zamanlarda belirsizlikle avunmalı
Hoyrat kullanılmışsa eğer bahar, bir daha gelmez mesela
Yağmuru boşuna beklersin kırılmışsa yağmaz bir daha
Güzel yalandır aşk – söylendiği yere yapışır çıkmaz

Boş geçen derssem eğer sana ben
Kimsenin bilmediği bir lisanla kararır gökyüzü
Kimsenin bilmediği bir çukurdur artık ağzın
Ağzını açsan içine çocuklar düşecektir

Sen hangi harfi tutuyorsun

Mesela sana bir A versem, ondan bana bir cümle kurar mısın

Hâlâ bir vücudu yok bu ruhun
özel hayvanlarla tek tek ilgilenen

Seslenip seslenip bir cevap beklediğin
belki
sadece hayat kurtaran aralıksız çocuk
ve ona dair daima kirli yeşilden hikâye

Gitmek ters fiilse eğer
            terk de kimilerinin öznesi işte

Ne çok ayağı var insanın
            aslında eğilip sayabilse
Uzun uzun ellerini yıkayan
            kadına benzer anne
Yaprakların ağaçlarla
            ağaçların hep kuşlarla dövüştüğü
kendisiyle öpüştüğü için suçlanan şahane bahçe
Bak şurada: Bronzdan dişi bir sırtlan heykeli
Bak şurada: Sayıları birilerince silinmiş
                    bir hayal cetveli

Bazen bütün her şeyi anlatmaz küçük şehirler
zararsız – bakımsız – tutucu ve uykulu bundan evveli
Onlar önemsiz ama hiç iyileşmeyen çürüklere benzerler
Memleket bir yerlere çarptıkça olmuşlardır sanki
Kenarda köşede küçük çürük şehirler
Güzel gözler de öyledir
Yüzde iki güçlü çürük

Ben bir şarkıyı üst üste birkaç kez dinleyemem
Çünkü hâlâ bir vücudu yok bu ruhun
Temenniler de öyledir
Ne çok ayağı varsa artık insanın

Ben saydım
        diyemem

Meleğin mesleğini sordunuz bana;
Camcılıktır o, dedim. İnsan ham ışıktan
yapılmıştır ki bu da
suyun gizlediği mürekkep ve sıla.

Tesadüfen olmak veya; bir örnek
vermek gerekirse tam da ölüm ortasında,
Meleklerin de alınyazısı vardır:
Bildiğiniz Vahşi *Doğa*.
Siz yeryüzünün gözlerini göremezsiniz
Ne çoktur onlar – şelalede / vadide / bulutta.

Avcılar göz toplamaya çıkarlar her sabah erkenden
Aman dikkat! Zehirli gözler ıslaktır – ilişmeyin
kâh denizin derinliklerinde, kâh bir ağacın güney kuytusunda
Çünkü büyük bir surattır orman

Meleğin ömrünü sordunuz bana;
Camdır, dedim o.
İçinden geçer ateşin, avucunda kumdan kuş damlalarıyla.

Daha vaktimiz var
Duvara astığımız fil düştü

Her sarhoş manadan biraz eksiktir
Malum, şehre kış bir kemik erimesi gibi geldi

Sen de gidiyorsan
Bavuluna ilk neyi koyacaksın – fil sığmaz

Coşkulu kalabalığın önünde çıkıp kürsüye
İstikbalden ve aklını basan üvezlerden söz edeceksin
Dövizler, pankartlar bu kere boş (bu kısım caz)
Slogan yok (tam yerinde efelenip rock'a geçmeli)
Manipülasyon gırla (evet, evet, doğal olarak rap)
Ajitasyona açık bir ayrılık (bütün şifrelerimi çalmış biri)
Yeni yetme militanlardan hiç haber alınmıyor
Bloğum açılmıyor, sosyal medyada benim yerime bir ten dolaşıyor

Daha vaktimiz var
Duvara astığımız fil küstü

Adam başı birer sıradan akşamüstüydü altı üstü

Bu sabah nehri icat ettim uzun uğraşlardan sonra
İyi bir çocukluğun zaman aldığını düşünerek

İçimde birinin ağlamasına saniyeler kaldıysa
Kıpkırmızı geceler veya simsiyah aşklar yan yanaysa
Öldüğümü sadece bir ağaç gördü
Valizine sevgilini koymayı unutma

Göğüs kafesini sen de aç ve tüm hayvanlar dışarı çıksın
Birazdan özgürlüğün ne sakladığı açıklanacak
Heyecana, telaşa, o sonsuz buluşmaya hiç gerek yok
Gövdenin tamamı nasılsa sana kalacak

Bu sabah nehri icat ettim uzun uğraşlardan sonra
Olay yerine az önce ulaşan tanrıyı artık tanısam ne olacak

Valizine ellerimden birini koymayı sakın unutma

Terminallerden neden saklıyorsun ibne olduğunu
   zakkum kokarken ülkenin zemzemli tayfası ve
   istanbul'u titretirken yağlı kalıcı bir sonbahar
Zamansız kehanetlerle alkole yatırılmış güzel güveler
   iyi ki kemirirken dini kemiklerini - -
   granit bir göt görmüştüm diyebilir mi şair Adonis
   göğe bağımlı gözlere esrarkeş tanrılar kusarken
Bu da mı plakası alınmamış, her şeye çarpan Rh negatif yalan
Bu da mı tefsiri için medreselerin açılmasını bekleyen,
   gerilimi ve tazyiki yüksek binalardaki tekke izdüşümleri - -
   nefesi gerileten, nefsi körelten, özgürlüğü sümkürten,
   kıyasıya radyoaktif gecelerde üç kuruşa mecbur sikişen
   ayaklı, kıyak meseleler
Bu da mı abdest bozan yağmurların kuru gürültüsü
   dişi kurtların, eski generallerin emzirdiği – sütün erittiği göğüsler

Terminallerden neden saklıyorsun ibne olduğunu
haddini aşmış pişman şimşeklerle süslenirken
ait bulunduğun coğrafi bilmeceler - - suç teşkil eder mi
haylaz varyeteler, dua ihaleleri, dur ihanetleri,
otokontroller, milli şuur ve
milli uçkur açıklamaları, hiçbir şey yaşamamış gibi bilmek,
manipülasyonlara açık bir stres, zugzwang esnasında kasılan akıl,
şeriatın ayak sesleri ile otuz bir çeken ergenin şak şak şak'larının
birbirine karıştığı, birbirine alıştığı dalavereler, dalyarak devletler
Bu da mı atlanmış, hor görülmüş, aşağılanmış şaheserler
Bu da mı arama motorlarında tedbir konmuş sitelerdeki görüntüler
İmdaaat! Kurtar bizi parapsikoloji

Yalnızlık ıssız bir adaysa o adaya düşmek aşktır amcık
diyebilir mi otoriteler
Hem neden saklıyorsun ibne olduğunu terminallerden
Gözüne kestirdiğin yollarda ansızın araba önüne çıkan deveyse
inanmak
Niye inanmak üzerine kurulmaz bedenini var eden arzu ve şehvet
seks yasaklansın, alkol yasaklansın, fikir hürriyeti yasaklansın
sadece sınırlandırılmış terbiye, usulüne uygun sakal serbest
Gözüne kestirdiğin yollarda sol da sakat, o sapak da marifetsiz
ülkeyi terk anının faydaları üzerine verilen seminerlerde duran
kalp
hiçbir hayvanda olmayan Allah korkusu
zaman ses çıkartmaz diyerek imha edilen çalar saatler
toplumsal mutabakat sırasında kaldırıp başları
güneş köpeklerini seyretmek – kristalize bir ışık halkası uğruna
dalgınlığa kapılıp memleketi kaybetmek mesela

Sıkıysa cümle içinde kullan özgürlüğü
Bak bakalım kaç bucakmış nefret, intikam ve sayende biriken bela

ALİ*

küçük İskender mahlasıyla tanınan Derman İskender Över, 28 Mayıs 1964 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne girdi ve beş yıl eğitim gördü. Kendi arzusuyla bıraktığı tıp eğitimini takiben İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne de üç yıl devam etti.

Şiir, özgür metin, günlük, roman, inceleme, deneme, derleme, antoloji, tekst, senaryo türlerinde ürünler yayımladı. Kimi batı ülkelerinde çıkan antolojilerde şiirleri basıldı. 2000 yılında İtalya'da düzenlenen Avrupalı Genç Şairler Yarışması'nda (La Giovane Poesia D'europa Nel 1999) adı önerildi; burada ilk ona girdi ve diğer şairlerle birlikte bir kitaba alındı. 2000 yılında Orhon Murat Arıburnu, 2006 yılında Melih Cevdet Anday şiir ödüllerini kazandı. 2014'te Erdal Öz Edebiyat Ödülü'nü aldı. Avrupa'da, ABD'nde şiir okumalarına, panellere, sempozyumlara katıldı. Ayrıca Kürtçe ve Almanca basılmış kitapları vardır.
Türkiye'de yirmi yılı aşkın süredir şiir performansları yaparak genç şairlerle, müzisyenlerle sahne paylaştı.
İçlerinde Ağır Roman ve O Şimdi Asker'in de bulunduğu beş filmde rol alarak sinema tutkusunu gizlemedi.

*SEL YAYINCILIK / ŞİİR

Memetler ölürken Aliler öldürülür bir coğrafya için. *Ali*'nin gömleği onun için başka bir kanlı.

Aliler sokakta, varoşta, her ağızda varken yokturlar. *Ali*'nin öfkesi onun için eğlenceli ve herkesinkiyle eşit.

Aliler kibarlık nedir bilmeden konuşurlar, dobradırlar, samimidirler. *Ali*'nin sabıka kaydı onun için kalbi.

Aliler akıllarına takılanı tekrar ede ede büyürler. *Ali*'nin yaşı onun için ele geçirilemedi hâlâ.

Ali'den ötesini görenlere kanatlardan teki artık haktır.

küçük İskender, *Ali* ile şiirde inatlaştığı, direndiği şeyleri bir kez daha gözden geçiriyor; yeniden deniyor ve ulaştığı yalanları, yanlışları şuursuzca paylaşıyor. Çünkü şuurun da sistemin öngördüğü bir disiplin ve baskı olduğunu kanıtlayacak ipuçlarına ulaştı.

Aşk bazen çok Ali!

ISBN: 978-975-570-632-0

10 TL

www.selyayincilik.com
www.twitter.com/selyayincilik
www.facebook.com/SelYayincilik